

Giới thiệu Em Nhất Định Phải Yêu Tối, Tiểu Thư Ngổ Ngáo

Truyện Em Nhất Định Phải Yêu Tối, Tiểu Thư Ngổ Ngáo của tác giả Nu ta nek là một truyện teen, hường phần. Nói về Thiếu gia Trần Nhật Nam (anh): 16 tuổi, là đại thiếu gia của tập đoàn họ Trần, hàng đầu thế giới. Mang vẻ ngoài băng lãnh, lạnh lùng, rất đẹp trai, là hotboy luôn được các nữ sinh tìm kiếm.

Và Tiểu thư Nguyễn Anh Thư (cô): 16 tuổi, là tiểu thư tập đoàn họ Nguyễn, đứng thứ 3 thế giới. Cô đẹp, rất là đẹp, tuy không sắc xảo nhưng đường nét gương mặt mềm mại, tinh tế. Làn da trắng hồng thơm mùi sữa. Mái tóc xoăn xõa màu hạt dẻ ngang lưng tạo nên nét nữ tính.

Bạn đang đọc truyện *Em Nhất Định Phải Yêu Tối, Tiểu Thư Ngổ Ngáo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

Em Nhất Định Phải Yêu Tối, Tiểu Thư Ngổ Ngáo

Giới thiệu nhân vật

- Thiếu gia Trần Nhật Nam (anh): 16 tuổi, là đại thiếu gia của tập đoàn họ Trần, hàng đầu thế giới (au: nỏ xúu mừ 3). Mang vẻ ngoài băng lãnh, lạnh lùng, rất đẹp trai, là hotboy luôn được các nữ sinh tìm kiếm. Mái tóc màu đỏ đen mê hoặc lòng người. Làn da trắng không tì vết, sở hữu thân hình chuẩn không cần chỉnh, là mẫu lý tưởng của mỗi cô gái, hoàn hảo về mọi mặt. Chiều cao 1m75 lý tưởng. Tên thường gọi là Karry.
- Tiểu thư Nguyễn Anh Thư (cô): 16 tuổi, là tiểu thư tập đoàn họ Nguyễn, đứng thứ 3 thế giới (au: nhà gần hồ bom đó -_-). Cô đẹp, rất là đẹp, tuy không sắc xảo nhưng đường nét gương mặt mềm mại, tinh tế. Làn da trắng hồng thơm mùi sữa. Mái tóc xoăn xõa màu hạt dẻ ngang lưng tạo nên nét nữ tính. Hiền lành, tốt bụng, mỗi tội hơi ngốc, tuy vậy cũng rất ngổ ngáo, cứng đầu. Cơ thể với 3 vòng hoàn hảo, chiều cao chỉ vón vện 1m56, nhỏ nhắn vậy nên khi mọi người nhìn cô, ai cũng có cảm giác cô nhỏ nhắn mong manh chỉ muốn hảo hảo yêu thương, bảo vệ cô thôi! Tên thường gọi là Nu.
- Trần Hà Lam (nhỏ): 16 tuổi, là con gái của công ty bất động sản có tiếng cả nước, bạn thân từ nhỏ của cô. Nhỏ không đẹp nhưng lại dễ thương, có trái tim ấm áp, dễ gần, tốt bụng. Làn da ngăm cùng mái tóc đen tuyền trông rất ưa nhìn. Mái ngó nhìn vô cùng baby. Là con gái nhưng nhỏ có cá tính rất mạnh nha. Style thời trang chất miễn chê nha. Luôn là tâm điểm của mọi sự chú ý vì bề ngoài chất lừ đó. Tên thường gọi là Lamy.
- Cậu chủ Lưu Hoàng Anh (cậu): 16 tuổi, là cậu chủ tập đoàn họ Lưu, thứ 2 thế giới. Đẹp trai, ấm áp vô cùng, dễ gần cũng thuộc hàng hotboy của trường. Làn da ngăm bật lên cơ thể hoàn mỹ đến lạ. Gương mặt chuẩn tỉ lệ vàng, sắc xảo như tạc tượng khiến bao cô gái say đắm. Vui tính hòa đồng nhưng vô cùng chảnh... bởi số cô gái xách dép chạy theo cậu tỉ lệ thuận với độ đẹp trai của cậu. Là bạn thân của anh từ khi cả 2 chỉ mới 3 tuổi. Tên thường gọi là Kris.

Và 1 số bánh bèo khác make color -_-

*** Công cụ học từ mới miễn phí ***

Trước /14 GO Sau

Bạn đang đọc truyện *Em Nhất Định Phải Yêu Tối, Tiểu Thư Ngổ Ngáo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2

Đề nghị các rds không chuyển ver với mọi hình thức mà chưa có sự cho phép của au hen! Hoi au 1 tiếng cũng được mừ!

Enjoy

Hôm nay là ngày khai giảng của trường cấp 3 quý tộc Phát Thiện. Mọi người ai cũng háo hức đến trường để gặp lại bạn bè, cô cũng vậy! Cô tới trường sớm thật sớm để gặp lại con bạn thân Lamy của cô. Tới trước cổng, 2 đứa thấy nhau là đã chạy lại ôm lấy nhau:

_Nu, tao nhớ mày quá à!

_Tao cũng vậy! Lamy ờ!

Cứ như vậy cho tới khi cả 2 phát hiện ra mọi người đang bàn tán xôn xao về cái thái độ “hơn cả người yêu” của tụi nó thì 2 đứa mới buông tha cho nhau (au: hội bạn thân nó phải như vậy -_-)

Cô kéo nhỏ đi hết chỗ này đến chỗ khác, mua hết thứ này đến thứ khác, lon ton bay nhảy và 1 lúc sau cô lạc mất Lamy. Đang nhìn đông ngó tây tìm nhỏ thì.... “Àm!..... cô va vào 1 đứa con trai, cơ thể cao lớn, khuôn ngực rắn chắc. Cô mất phương hướng, té nhào ra phía trước, ngỡ mình sắp hôn đất mẹ thiên liêng thì 1 bàn tay to lớn, giữ lấy eo cô kéo lại.

Cô mở mắt ra, cô gắng tiếp thu tình huống hiện giờ, chưa được bao nhiêu thì 1 giọng nói trầm ấm mê hồn vang lên làm cô giật mình:

_Cô có sao không? Đã mặc váy rồi mà còn...

_Hờ...? Ồ...? Tôi không sao!- cô đứng phắt dậy, gạt tay anh ra khỏi eo mình (au: em nó phủ ~~-)- Tôi... tôi xin lỗi, anh.... không sao chứ...???- cô áp ứng khi biết anh là thiếu gia họ Trần, appa còn phải nể mặt tập đoàn này 2, 3 phần hướng chỉ là cô.

Cô đưa mắt nhìn anh, khuôn mặt hoàn hảo đúng tỉ lệ vàng, đẹp không tỳ vết, thân hình cân đối, mái tóc đỏ đỏ mới quẩy rũ làm sao! (au: hám trai ~-~). Trước giờ cô chỉ biết anh qua báo chí hay do appa cô kể lại chứ chưa bao giờ đối diện trực tiếp, đã vậy còn trong trường hợp này nữa thì có hoi....

Ánh mắt cô bỗng dừng lại trên khoe môi đang chảy máu kia, có lẽ do khi đụng phải anh, đầu cô vô tình đập vào khoe môi anh... sức tình, cô hốt hoảng cầm tay anh kéo vào phòng y tế.

~Phòng y tế

~Cô kéo anh vào, ấn anh ngồi yên vị trên giường bệnh, chạy khắp phòng tìm cô y tế mà chẳng thấy đâu, thầy áy náy nên mở tủ tự lấy thuốc, tự làm. Cô kéo ghế lại, ngồi đối diện anh, nhẹ nhàng lấy miếng bông có thuốc sát trùng thoa nhẹ lên môi anh.

_Ahhhh.....- anh kêu lên khi thuốc sát trùng làm bỏng rát khoe môi anh.

_Tôi xin lỗi!- cô dịu dàng thổi nhẹ vào khoe miệng anh, làm anh như chìm trong cái cảm giác nhẹ nhàng cô mang lại.

_Tên?- anh lạnh lùng buông 1 câu, mắt vẫn không rời khỏi cô.

_Nguyễn... Anh.... Anh... Thư- cô ngập ngừng

_Tôi đâu có ăn thịt cô đâu mà sợ! Tên cô đẹp đó, cô cũng rất đẹp!- nói rồi anh nhìn cô, làn da trắng tuyết thơm mùi sữa nhẹ nhàng, mái tóc nâu hạt dẻ xoắn xòa ngang lưng, đôi môi mọng nước hồng phớt, cái mũi tẹt nhỏ xíu trông rất yêu, cặp mắt nai to tròn, trong veo- Nếu cô thích tôi thì không cần dùng thủ đoạn như vậy để tiếp cận tôi đâu! Cứ nói đi, tôi sẽ cho cô toại nguyện.- anh cười nheo miệng thì thảo vào tai cô.

Máu giận cô trào lên, cô dùng động tác đang xoa thuốc cho anh lại, đứng dậy cất hộp y tế lại vào tủ, xách cặp lên, quay lại nhìn anh:

_Từ nhỏ tới lớn Nu ta chưa từng yêu ai, vậy anh nghĩ hạng người như anh có đủ tư cách để tôi yêu sao thừa thiếu gia Trần Nhật Nam- cô cố nặn ra 1 nụ cười nhìn anh, khi trong lòng thật sự chỉ muốn đem anh bỏ vào hang cọp (au: đừng làm z với thên chồng em, tội nghiệp, sau này rồi ai cưng em đây :D)

Cô đóng cửa lại 1 cái rồ kêu, đem nguyên cục tức mắc nghẹn lại vào lớp học.

Đề lại anh cười 1 mình trong phòng y tế (au: tự ki nó vậy ~~-)

_Nu sao? Cô thú vị lắm, cô bé ngộ ngáo ạ! Rồi cô nhất định sẽ là người của tôi thôi!- nói rồi anh cũng cầm cặp lên chạy 1 mạch vào lớp.

~~

Au: hơi thiếu muối, thiếu đường nhỏ! Chap sau au bù cho (~•3•)~

Bạn đang đọc truyện *Em Nhất Định Phải Yêu Tôi, Tiểu Thư Ngổ Ngáo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3

Ta đã trở lại và lãng xẹt hơn xưa!!!

Đọc xong đừng có chửi ta! Ta cũng khổ tâm lắm chứ bộ

Enjoy~~

Lớp 10A4

Cô nhanh chóng bay vào lớp với tốc độ ánh sáng để tránh mặt tên đáng ghét kia!

_Ê, con điên, mày đi đâu này giờ đó? Làm tao lo muốn chết! Tưởng mày bị anh nào dụ đi ăn kem rồi chứ!- nhỏ *cười gian* nhìn cô.

_Mày nghĩ tao là ai mà nói câu đó? Tao ham ăn chứ không tới nỗi bị dụ đi đâu nha! Chỉ là gặp cái tên chảnh chọe chẳng coi ai ra gì thôi!- cô bực bội kể lại.

Lamy quá hiểu con bạn thân của mình rồi, nên cũng cười cho qua chuyện. Rồi 2 đứa kéo nhau đi kiếm chỗ ngồi.

Chỗ ngồi được gắn bảng tên bạch kim khắc tên mỗi học sinh lên nên chỉ cần tìm tên rồi ngồi thôi, trường quý tộc đương nhiên phải khác! (Au: ai thích phân biệt đối xử vậy đó! Đừng có la au, trái tim au mong manh dễ vỡ :v). Năm nay, tụi nó vẫn được ngồi chung với nhau! Kế bên luôn, bàn áp chót!

_Hey! Tụi mình ngồi chung nữa này. Mày giỏi thiệt đó!- Nu cười vui ra mặt luôn.

_Có mẹ là bạn thân của hiệu trưởng để làm gì cơ chứ?- nhỏ phồng mũi vì được khen, nên mặt hất lên trời luôn rồi! Làm cô ngồi kế bên cũng phải bó tay.

_Chào 2 bạn! Mong giúp đỡ!

Từ bàn dưới chỗ ngồi của nhỏ vang lên giọng nói ầm ập đến lạ. Nhỏ chẳng buồn quay lại nhìn người sau lưng mình 1 tiếng, mắt vẫn chú tâm vào quyển sách trên tay.

_Chào anh, tôi là Anh Thư, gọi tôi là Nu cũng được!- thấy nhỏ cứ theo hình tượng “lạnh lùng girl” mà bơ người ta nên cô buột miệng lên tiếng phá tan sự ngại ngùng bao trùm.

_Tôi là Hoàng Anh, Lưu Hoàng Anh, cứ gọi là Kris nếu Nu tiểu thư cô đây muốn!- cậu cười rạng rỡ nhìn cô, gọi cô bằng cái tên Nu kia 1 cách nhanh chóng (au: giới nịnh ==”) -còn cô bạn dễ thương này là ai?- cậu nhìn nhỏ cười tí mắt.

_Lam, Hà Lam, cứ gọi là Lamy nếu muốn!- nhỏ cuối gầm mặt, mắt vẫn không rời quyển truyện.

Lamy à! Dễ thương thật đấy!- cậu chồm người lên, nói nhỏ vào tai nhỏ. (Au: hết biết cmt gì cho cái cpl này luôn! --)

_Ai dễ thương chứ? Người ta chuẩn gờ ghen chưa! Cá tính, Lamy cá tính!- nhỏ bực mình quay xuống quát lên, từ nhỏ tới lớn nhỏ ghét nhất ai cứ khen mình dễ thương, nhỏ tuy là con gái như lại rất ghét (au: au cũng chả bít lý do nữa :v)

Cô- người bị cho ăn nguyên xe bơ- chứng kiến cái cảnh này mà da gà, da vịt nổi hết lên. Định hỏi cho ra lẽ thì trống vang lên. Coi như cô xui đi... sáng giờ cío đã gặp bao nhiêu lad chuyện rồi!

Thầy bước vào lớp, cả lớp im lặng, nghe thầy nói về thời khóa biểu, giờ ngoại khóa, môn học tự chọn,... thì 1 thân ảnh to lớn, quen thuộc bước vào.

_Em kia, em nghĩ em là ai mà.....- đến thầy giáo còn phải khiếp sợ khi nhìn thấy ánh mắt lạnh băng kia thì đã hiểu con người kia có tầm ảnh hưởng thế nào.

Cả lớp đang viết bài, thấy anh bước vào cũng phải ngoái nhìn. Các nữ sinh thì đỏ anh như điều, tới nhỏ còn nhìn chăm chú làm “ai kia“.... ghen (au: chưa gì mà em nó đã đánh dấu quyền sở hữu ghê thật :v), mọi nam sinh thì ganh ghét với cái bản mặt lẩn body chuẩn quốc tế kia.

Trong khi tất cả mọi sự chú ý đổ dồn về phía anh thì... có 1 người đang ngồi nghịch cái móc khóa con thỏ trên cái Iphone 6plus.

_What up bro? Sao giờ này mày mới tới? Làm tao đợi dài cổ!- cậu đảo mắt về phía anh, kéo cái ghế kế bên đưa anh.

Tao bị con thỏ mốc nghếch va vào, có chút xay xát nhẹ. Nên đi oánh nhau giải khuây thôi (au: câu trước, câu sau chắc có liên quan! --)- cố tình nhấn mạnh mấy chữ mà hình như cô vẫn chưa hiểu được anh, vẫn tiếp tục nghịch con thỏ trên tay. Đúng hơn là cô chẳng thèm để ý xem người vừa mới bước vào lớp là ai.

Anh ngồi xuống, ngược mắt lên nhìn cô, tò vè khó chịu vì cô chẳng để ý anh lấy 1 lần.

“Con thỏ đó đẹp hơn tôi chắc? Sao em không nhìn tôi mà lại nhìn nó?”- Karry's pov (au: tự sướng nhỏ? -_-)

Tiết 1, tiết 2, tiết 3,... 4 tiết trôi qua trong sự nhàm chán. Tiết 5 là giờ tự học để làm quen bạn mới. (Au: chu đáo dễ sợ)

Cậu nhanh nhẹn kéo ghế lên nhìn trộm nhỏ đọc sách, nhỏ vẫn im lặng coi cậu như không khí làm cậu khóc không ra nước mắt.

Anh cũng vậy, cũng nhìn cô chăm chú, cô vẫn chăm chú vào cái Iphone trên tay. Bất chợt cây viết chì bấm của cô lẩn xuống chân anh, cô quay xuống...

_Cậu có thể..... Là... là anh.....- cô hét ầm lên, tay chỉ vào mặt anh, đúng phát dậy, thấy mọi người trong lớp đang nhìn mình mới ngại ngùng ngồi xuống, tới nhỏ cũng trở mặt nhìn.

Mặt anh lúc này đen lại “Cái gì? Em không biết tôi học cùng lớp với em sao?” (Au: em nó ngây ngô -_-)

_Sao anh... anh lại...- cô ngượng ngùng ngồi xuống, hỏi:

_Tôi làm sao? Đã làm người ta bị thương mà còn có cái thái độ đó là thế nào?- anh tức giận nhìn cô

_Vậy anh... là....- cô nói không nên lời

_Là học sinh lớp này. Sao vậy, không cho à!!!- anh hất mặt nhìn cô với cặp mắt tức giận

_What!!! Chung lớp với cái tên này cơ á!-câu nói làm mặt ai kia đã đen giờ lại còn đen hơn.

_Mày quen cậu ấy hả? Thì ra con thỏ ngốc mà mày nói là cậu ấy hả?- cậu vừa nói vừa xoa đầu cô.

_Bỏ ra- cô hất tay cậu ra, lườm anh- Ai là con thỏ ngốc hả? Cái tên chảnh chọe như anh, có vì tôi mà bị đánh cho bầm dập tôi cũng chẳng quan tâm- cô lên mặt khăng định, mái tóc bồng bềnh cùng gương mặt tức giận làm cô thập phần đáng yêu. Khiến 2 tên con trai kia không kiềm lòng được mà đỏ mặt.

Cô nhặt cây bút lên, quay lên tiếp tục nghịch điện thoại, bỏ rơi 2 người đang thoáng chốc ngỡ ngàng kia.

_Dễ thương quá mày ơi!- cậu bên lên thì thầm

_Mày im đi! Về lo cho vợ mày ấy, cô ấy không cần mày quan tâm.- anh cảm thấy có chút gì đó tức giận khi nghe cậu nói câu đó. (Au: ghen đó! Ghen đó p)

_Mày muốn ngắm gà thõa thân à? Đi chết đi!- cậu bị nói trúng tim đen, ngại quá hóa giận.

Trên khóe môi anh bỗng xuất hiện 1 đường cong hoàn mỹ như muốn độc chiếm thứ gì ấy!

_Mày sao vậy? Không biết đó là ai à? Để tao nhắc mày nhớ nha!-nhỏ thấy vậy, ngạc nhiên nhìn cô.

_Biết, tao biết. Nhưng tao không thích phải nhường nhịn cái thể loại người như hấn- cô tức giận, chỉ cầu mong cho tiếng chuông vang lên để thoát khỏi cái bầu không khí ngột đến ngạt thở này.

~

Ta thấy nó sai sai sao ấy! Nên mọi người đọc rồi cmt cho ta biết để sửa lỗi hen!

Đa tạ!!!!

Có dờ thì đó cũng là Công sức của ta

Nên đề nghị rds không chuyển ver chui ngenh!

Bạn đang đọc truyện *Em Nhất Định Phải Yêu Tôi, Tiểu Thư Ngổ Ngáo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4

Enjoy~~

~~Trường Phát Thiện

~Kể từ ngày đi học tới giờ đã được 1 tuần, 1 tuần nhưng nhỏ vẫn lạnh lùng với cậu, cô vẫn còn giận anh! Mọi chuyện thật không đơn giản như những gì họ nghĩ.

Hôm nay là thứ 2 đầu tuần, có tiết sinh hoạt toàn trường nên học sinh sẽ được tự do trong 2 tiết học đầu.

_Ê, tao với mày ra sân trong ngồi đi!- nói rồi, nhỏ kéo cô đi, ngồi xuống cái ghế đá dưới cây cổ thụ của trường thì lại cắm đầu vào đọc sách.

_Sách với tao ai đẹp hơn mà mày nhìn nó hoài vậy?- cô bĩu môi (au: cái câu quen quen :v)- tao tới thư viện đây, mày ngồi đó với cuốn sách đó chết luôn đi.- nói rồi cô 1 mạch chạy đi.

~Thư viện

Cô đi lang thang trong thư viện rộng lớn tìm sách về thảo, mà không biết rằng anh đã đi theo cô từ bao giờ.

Cô dừng lại bên kệ sách động vật, nhưng quyển sách nằm tận trên ngăn thứ 7 như đang chế cô lùn. Cô chỉ vồn vện có 1.56m thôi. Đầu như ai kia cao tận 1.75m mà vẫn đứng đó nhìn cô, rồi bất chợt cười.

Đề với tới cuốn sách đó, cô phải khỏ sở nhón nhón chân, giơ tay cao đề với tới. Tay trái bám trụ vào kệ sách do sức nặng của xon người đè sang 1 bên nên kệ sách không được vững vậy là...

“Àm...”- chồng sách trên giá ngã xuống. Cô hoảng hốt sợ sệt nhắm nghiền mắt lại chờ đợi cái kết. Nhưng sao... lại chẳng có chuyện gì xảy ra vậy? Mở nhẹ mắt ra, cô thấy.... anh. Anh đang dùng thân mình đỡ chồng sách kia giúp cô, trên gương mặt anh xuất hiện sự tức giận, pha lẫn lo lắng.

Anh đỡ cô dậy, ra khỏi cái chồng sách bừa bộn trên sàn gỗ kia dưới sự chứng kiến của mọi người xung quanh. Các cô gái thì thay nhau khóc rống và thảm ghen tức với cô khi phải chứng kiến cảnh này.

_Anh có sao không? Có đau ở đâu không?- cô vừa hỏi, vừa lấy tay xoa lên lưng anh, hỏi han.

Nhờ vậy tâm tình anh tốt lên không ít, nhưng vẫn tỏ ra lạnh lùng, phải dạy dỗ cái thói ngang ngược của cô.

Anh nhìn thấy chân cô bị quyển sách có cái gáy nhọn kia quẹt vào nên chảy máu 1 đường ở chân, vội bế xốc cô dậy.

_Anh bỏ tôi xuống, tôi tự đi được! Mau bỏ tôi xuống- cô vùng vẫy trong lòng anh, cựa quậy không thôi!

_Chân đã chảy máu mà còn ồn ào! Nếu cô còn nói nữa tôi lập tức ngắt hợp đồng với tập đoàn nhà cô.- thấy cô im lặng, anh cũng thấy chột dạ “có lẽ mình hơi quá lời chăng!”

Phòng y tế

~~Anh bước vào thấy cô y tế đang ngồi liến liếc mắt ám chỉ, cô y tế thấy vậy, liến lủi thui đi ra ngoài (au: cái trường này loạn rồi -_-)

Anh đặt nhẹ cô xuống giường kéo ghế lại ngồi đối diện cô, như lần trước cô làm với anh (au: ai hông nhớ mời xem lại chap 1 hen ^^), hốt hoảng khi thấy cô đang khóc.

_Sao vậy? Sao cô lại khóc? Do tôi lỡ lời à? Tôi xin lỗi sẽ không như vậy nữa! Cô đừng khóc!- đưa tay lên lau nhẹ đi những giọt nước mắt ấm nóng trên gương mặt cô.

_Vậy... anh... *hic*.... hứa đi.... *hic hic*!!!- cô vừa khóc vừa nói làm anh cảm thấy có lỗi.

_Tôi hứa! Hứa mà!

Anh đứng dậy, lấy bông băng, ngồi lên giường bên cạnh cô, kéo cô vào lòng mình để lưng cô dựa vào lồng ngực săn chắc của mình tới mức cô có thể cảm nhận được nhịp tim anh đập rất nhanh... Tay phải lấy chân cô đặt lên đùi mình, nhẹ nhàng xoa thuốc lên cái mắt cá chân đang chảy máu, tay trái vòng qua ôm eo cô. (Au: sao dê con thỏ của ta TT^TT)

_Anh làm gì vậy? Buông ra đi mà! Khó chịu, buông ra!- cô đã quen được cưng chiều nhưng không phải thuộc dạng thân mật như vậy nên có chút không quen.

_Ngồi yên đi!- anh lạnh băng nhìn cô.

Thấy cô không cựa quậy mà lẳng lặng ngồi im, anh tiếp tục công việc của mình.

_Nu oi, tao tới.....- nhỏ nghe đám con gái đồn chuyện này àm lên trường. Do lo lắng cho con bạn thân nên cầm hộp kem trên tay vội cùng Kris chạy lên phòng y tế.

Bước vào trong phòng y tế cùng Kris thì...

1 giây

2 giây

3 giây

_Buông nhau ra đi! Ganh chết đi được- cái giọng oanh vàng của cậu từ đâu vang lên lạnh lót đến chói cả tai.

Cô ngại ngần định đứng dậy thì bàn tay anh vẫn giữ chặt eo cô, tiếp tục công việc xoa thuốc.

_Karry à! Mày không đợi tao mà đã tổng tiến công rồi à!- cậu véo má cô, nói với anh. (Au: chắc liên quan ^^)

_Karry??? Thì ra là tên anh sao?- cô ngạc nhiên, bây giờ cô mới để ý tới cái tên này.

_Ừm, cũng giống như tên Nu vậy!- anh ôn nhu cười với cô.

Nhỏ ngồi xuống bên cạnh cô, đưa cho cô hộp kem.

_Mày làm gì mà ra nông nổi này vậy Nu?- nhỏ coi lạnh lùng vậy nhưng cũng rất quan tâm cô, nếu không quan tâm thì mua kem rồi đến gặp cô làm gì.

_Mày là tốt nhất đó Lamy à!- cô cười nhẹ 1 cái, rồi cắm cúi vào ăn kem.

Bôi thuốc xong, anh băng lại, cũng cái kiểu đó, bế cô vào lớp. Làm cho bao nữ sinh trong trường phải ganh tức tập 2.

7h tối hôm đó tại nhà anh

~~Anh vừa tắm xong, từ trong phòng tắm bước ra, trên người độc nhất 1 chiếc khăn tắm quấn ngang hông (O.O) để lộ cơ bụng 6 múi hoàn hảo cùng làn da trắng hồng tới con gái cũng phải ganh tỵ.

Anh thay đồ nhưng cũng chẳng buồn mặc áo chỉ có mỗi cái quần jean dài, nằm dài trên chiếc giường kingsize của mình, mắt vô hồn nhìn lên trần nhà, buồn bã lên tiếng

_Nu à! Em thật quá đáng, tại sao lại khiến Karry- tôi thành ra thế này chứ? Em có biết vì em mà tôi bất giác tự cười nhạo bản thân mình không? Tôi cười vì em, đau khổ cũng vì em, tôi thấy bản thân mình thật ngốc khi chỉ biết nhìn em, trong khi có bao nhiêu thằng con trai khác đang để ý em. Tôi muốn nói với em rằng tôi yêu em nhưng tôi không thể. Tôi điên rồi, Karry này yêu em nên điên rồi. Tôi chưa bao giờ tin vào tình yêu sét đánh nhưng gặp em... tôi đã yêu em ngay cái ngày đầu tiên gặp em, tôi lạ nhỉ?!- anh nhếch 1 nụ cười khổ như đang tự chế giễu bản thân mình trước 1 đứa con gái như cô vậy. (Au: giờ mới biết ờ

Bạn đang đọc truyện *Em Nhất Định Phải Yêu Tôi, Tiểu Thư Ngổ Ngáo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5

~~6h sáng hôm sau tại nhà cô

~_Mời thiếu gia vào nhà.- cô hầu cuối cùng, cung kính mời.

_Tôi muốn gặp tiểu thư và ông chủ Trần.- anh bước vào ngang nhiên, lạnh băng ra lệnh

_Thưa, ông bà chủ đi Châu Âu vài ngày rồi ạ! Còn cô chủ thì đang ngủ, để tôi lên gọi.

_Không cần. Tôi tự đi.- Nói rồi anh nhanh chân bước lên lầu tìm cô.

Trong căn nhà to lớn như cung điện này, nội thất đến kiểu trang trí đều theo kiến trúc phương tây mang vẻ sang trọng đến tận nhà, nhưng không khó để tìm phòng cô. Tại sao ư? Là vì bước lên cầu thang, thứ đầu tiên anh thấy là cánh cửa phòng màu hồng nhạt vẽ vài con thỏ lên đó.

Mở cửa bước vào, 1 căn phòng thanh tao hiện ra: giấy dán tường màu hồng, tủ màu hồng, bàn màu hồng, giường ngủ màu hồng... (au: em nó cuồng ^^)

Bước tới bên giường của cô, cô đang ngủ, đôi mắt khép hờ trên gương mặt khả ái, làn da trắng tuyết len lỏi vài vệt nắng sáng sớm. Kéo mềm xuống, anh cúi người, ghé đầu vào tai cô, thì thào:

_Còn không mau dậy?- giọng nói cùng hơi thở ấm nóng phả lên vành tai của cô, khiến cô khẽ rùng mình.

Cô mở mắt ra, giật mình khi thấy anh, kéo mềm lên, che lại.

_Anh... anh... sao... sao...- cô run rẩy như xon thỏ nhỏ gặp phải sói ăn thịt :v

_Tôi tới đưa cô đi học.- anh nói tỉnh bơ.- vì cái chân của cô thôi.

Bất đắc dĩ đứng dậy, cô kéo anh tới trước 1 căn phòng, mở cửa ra, đập vào mắt anh là vô vàng những thứ từ giày, túi xách tới quần áo, trang sức. Tất cả đều không thiếu 1 thứ.

_Anh lấy giúp tôi bộ đồng phục trên kia đi!- cô chỉ tay vào bộ đồng phục trên cao. Anh với tay lên lấy cho cô. Cô ôm bộ đồng phục chạy lon ton vào

phòng tắm.

Lúc sau, cô từ trong phòng tắm bước ra với đồng phục đậm chất tây. Áo sơ mi trắng tay dài phối váy len caro, cùng áo vét đen viền trắng, trên ngực trái áo có huy hiệu trường, cổ đeo cái cà vạt, trên vai là cái cặp caro có cái móc con thỏ lúc lắc. (Au: ai tưởng tượng ra chưa nè? Nếu chưa thì coi cái hình ở trên đó nha :))

“Chết tiệt! Ông hiệu trưởng dè xỏm đó cho học sinh mặc cái váy ngắn ngắn để ngắm à?”- Karry's pov (au: ai đang ngắm mà nói câu đó? -_-)

Sau 1 hồi loay hoay ăn sáng cùng nhau, anh và cô cũng đến trường trước sự kinh ngạc của hàng trăm học sinh.

_Sao họ lại đi cùng nhau?

Cô tiểu thư đó ý đẹp rồi đi giựt Nam Thần của tụi mình đó (au: ai là của mấy người? --)

_Không chịu đâu!

.....- đã lược bỏ 1000 câu hỏi khác --

~~Lớp 10A4

~_Mày tinh tạo “xì can sờ đồ” ở con kia!_ nhỏ quay sang cô hỏi.

_Muốn hỏi thì hỏi cái tên đáng ghét kia đi! Tao không biết!- cô trả lời cho có lệ, mặt mỗi năm dài trên bàn.

Anh chính là cô tinh tạo ra chuyện này đây mà! Là để cho chẳng thằng con trai nào dám tiếp cận cô nữa.

Thấy anh ngồi cười 1 mình, cậu quay sang, nói nhĩ vào tai anh.

_Karry! Mày qua mặt được ai chớ sao qua mặt được tao. Chủ sở hữu hen!

Nghe thẳng bạn thân nói, anh đỏ mặt, quay sang lườm cậu 1 cái.

_Mày muốn gì? Đi ăn hả?- bây giờ chỉ còn nước bịt miệng cái tên kia lại thôi.

_Okay! Tối mai 7h nhà hàng Red.

Kết thúc cuộc trò chuyện thiếu muối của 2 bạn trâu -_-

~~Giờ ăn trưa

~Cô nắn dài trên bàn, ngủ lúc nào chẳng hay. Anh chồm người lên, lấy cái Iphone trên bàn của cô. Quay sang nhỏ, tay đặt lên miệng ý chỉ im lặng. Nhỏ biết anh có tình cảm với Nu nên cũng im lặng ăn cơm.

Anh lấy điện thoại cô, lưu số của cô vào máy mình để tên “Nunu chimte's

Bạn đang đọc truyện *Em Nhất Định Phải Yêu Tôi, Tiểu Thư Ngổ Ngáo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6

“Cạch” cửa phòng cô mở ra, bước vào là 1 người con trai tầm 20 tuổi. Đến cạnh giường cô, ngồi xuống.

_Anh là...- anh ngược lên nhìn

_Bác sĩ đồng thời là anh trai của Nu.- câu trả lời mang vẻ khẳng định.

_Tôi có thể ở đây không? Tôi muốn chắc rằng em ấy không sao!- ánh mắt buồn rầu nhìn cô trong bộ dạng này, từ khi thấy cô ở nhà kho đến giờ chưa bao giờ anh ngưng đắn vặt bản thân mình.

_Tùy cậu. Tôi là Nguyễn Tuấn Anh cứ gọi là Ben.

Không đợi anh suy nghĩ, Ben nhanh tay lấy bông gòn trong hộp y tế trên đầu giường cô lau đi vết máu bết trên gương mặt, tay, chân,... Ben đau xót nhìn em gái mình cứng chiều, thương yêu hết mực chỉ sau 1 ngày lại trở nên như vậy. Nói ra cũng phải, từ nhỏ cô chưa từng làm việc gì cả, mọi thứ cô

muốn đều được chu cấp đầy đủ, chỉ cần cô muốn, Ben sẽ cho cô tất cả vậy mà bây giờ.... nhìn cảnh tượng này Ben không khỏi đau lòng.

Sau 1 hồi lâu, vết thương của cô cũng được băng bó lại, đồng phục rách nát cũng được thay bằng bộ đồ ngủ con thỏ dễ thương. Ben đứng đây, nhìn anh:

_Chăm sóc Nu cho tốt, khi nào đỡ hơn tôi sẽ quay lại hỏi tội cậu.- câu nói 1 phần nể mặt thì cũng có 9 phần oán giận, căm hận.

Ben đóng cửa, đi ra ngoài, trong lòng lo lắng cho cô không thôi.

_Nước... Benie~... em muốn... uống.... nước- cô mở mắt, tìm Ben- người anh trai yêu quý của cô.

_Em uống đi...- anh lấy li rót nước cho cô, không hiểu sao lại thấy tức giận khi người đầu tiên cô tìm không phải là anh, nhưng vẫn ôn nhu với cô.- em cần gì nữa không?

_Benie

.... muốn gặp Benie

~_Anh đây!- Ben bước vào với tô cháo trên tay.

Ben đưa tô cháo cho anh, ngồi lên giường cô, ôm cô vào lòng, tra hỏi:

_Nói cho anh biết họ đã làm gì em?

_Em.. em..

_Còn không mau nói.- anh ngồi kế bên sốt ruột.

_Là... Khả Tú và Mai... Mai... Linh. Họ... họ lấy dao... rạch vào người... em rồi đổ nước muối lên....- cô nấc nghẹn trong cổ họng khi nhớ đến chuyện đó.

_Còn gì nữa?- Ben và anh cùng đồng thanh.

_Hết... hết rồi!.... Benie à~ anh đừng có mách appa được không? Nếu không.... nếu không....- cô xà vào lòng ôm lấy Ben làm anh 1 phen cứng họng.

_Được được. Em ăn chút cháo rồi nghỉ ngơi đi. Anh đi mua lại đồng phục mới cho em rồi xin cho em nghỉ học được chứ.- anh đặt cô xuống giường, đi ra cửa.

_Chỉ 2 ngày thôi!- cô yêu cầu.

_Ừm, 2 ngày.

_Em ăn cháo đi!- anh đưa muỗng cháo lên cho cô.

Cô ngoan ngoãn ăn hết chén cháo, mới lom côm hỏi:

_Anh em gì ở đây!

_Tập gọi đi cho quen! Đã khai gian tuổi mà còn...

_Sao anh biết tôi....

_Mọi thứ về em anh đều biết hết!- anh kéo mềm lên cho cô- 8 giờ rồi, em ngủ đi!- anh đứng dậy, định bước đi thì 1 bàn tay kéo anh lại.

_Đừng... đừng đi....- rồi cô ngủ lúc nào chẳng hay, tay vẫn nắm chặt anh.

_Anh không đi đâu hết! Anh sẽ bên cạnh em.- anh hôn nhẹ lên má cô, nằm gục xuống giường, cùng cô mơ 1 giấc mộng đẹp.

2 ngày cô nghỉ học, ngày nào anh cũng có mặt bên cạnh cô, lúc nào cũng phục vụ cô, cung chiều cô. Ngày nào Lamy cũng đến chơi với cô, cả Kris cũng tới thăm cô. Nhỏ và cậu có lẽ đã có cảm tình với nhau nhưng chẳng ai chịu mở lời trước.

Cả ngày đi học anh cứ như vệ sĩ bảo ban cho cô mọi thứ, đến việc đi lại cũng không cho cô, bắt cô phải ngồi 1 chỗ.

Buổi chiều, đưa cô lên phòng, anh chuẩn bị ra về thì..

_Tôi có chuyện muốn nói với cậu!- Ben nhìn anh nghiêm túc.

_Ừm

Căn phòng làm việc của bác sĩ có khác, sạch sẽ, gọn gàng.

_ Cậu ngồi đi!- Ben kéo ghế ra.

_ Anh muốn hỏi?- anh thẳng thắn vào vấn đề.

_ Cậu thích em gái tôi?

_ Không. Tôi yêu em gái anh mới đúng!

_ Yêu? Yêu nó mà để thành ra như vậy thì cậu đừng yêu nữa!- Ben tức giận quát.

_ Tôi biết tôi có lỗi, là tôi sai. Nhưng tôi xin anh, tôi thật sự yêu em ấy. Tôi đối với em ấy là thật lòng.- anh cuối gằm mặt xuống.

_ Tôi cho cậu 1 tháng, trong vòng 1 tháng, nếu chính miệng Nu nói yêu cậu, coi như tôi đồng ý! Nếu không, cậu tránh xa em gái tôi ra.- Ben tức giận, cầm áo khoác bỏ ra ngoài.

_ Một tháng ngắn ngủi, em hận anh còn chưa đủ sao có thể yêu được cơ chứ!- anh bất giác cười buồn, đứng dậy ra về.

Chap có hơi lằng! Lần đầu viết, thông cảm cho ta!!!

Chap sau ta sẽ bù cho hình tượng lạnh lùng gơ của Lamy hen!

Bạn đang đọc truyện *Em Nhất Định Phải Yêu Tôi, Tiểu Thư Ngổ Ngáo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7

Như đã nói ta sẽ bù cho cái cpl Lamy- Kris kia hen

~~Bây giờ là giờ ra chơi, nhỏ ngồi đó đọc sách còn cô nằm gục xuống bàn mệt mỏi, anh ngồi sau, mắt vẫn dõi theo mọi hành động của cô.

Cậu quay sang anh, thì thào:

_ Tao mượn vợ mày chút nha Karry!- cậu nháy mắt 1 cái rồi cầm tay cô kéo thẳng ra ngoài.

Anh chưa kịp phản ứng thì đã tro người trước tình huống hiện tại. Không chỉ anh, có 1 người cũng đang im lặng nhưng ai biết được nhỏ đang nghĩ gì!

_ Nhẹ tay chút!- cô bị lôi đi lệch xệch, nhăn mặt nói.

_ Xin lỗi, xin lỗi Nu!- cậu thả tay cô ra.

_ Kris kêu tôi làm gì?- cô nhìn cậu khó hiểu.

_ Có chút chuyện muốn hỏi!

_ Tối mai 6h, công viên Thỏ Trắng, Lamy thích chụp hình, chúc thành công!- cô như đi guốc trong bụng cậu, tung 1 bài ca. Cười thầm vì biểu cảm của cậu.

Cậu đơ người, thật không ngờ cô cũng tinh tế đến thế, còn nhìn ra cả tình cảm của cậu (au: rành rành kiểu đó có ngu cũng biết -_-)

_ Bị lộ rồi!- cậu lé lưỡi, day day thái dương.

~6h công viên Thỏ Trắng

_ Mày bị gì vậy Nu?- nhỏ vẫn còn ầm ứ chuyện ai kia kéo cô đi trước mặt nhỏ ^^

_ Tao có bị gì đâu mà mày hỏi vậy! Lâu lâu tao với mày đi chơi mà còn cần nhắc, sau này tao đi với Karry bỏ mày bây giờ?- cô lờ miệng nói ra chữ KARRY.

_ Mày có gì với Karry phải không? Lamy mà nghi là phải đúng nè!- nhỏ chọc cô.

Cô ngại quá, cuối gằm mặt, tay vẫn kéo nhỏ đi, thấy Kris và Karry ở cổng, vẫy tay gọi:

_Karry à! Kris nữa!

_2 cô nương đây rồi, để Kris này dài cổ. Lamy hôm nay đẹp nha!- cậu cười tít cả mắt nhìn nhỏ.

Hôm nay, nhỏ diện chiếc quần Jean lửng bụi bặm màu xám làm bật lên đôi chân dài thẳng tắp, áo caro tay dài kiểu Hàn trông mới phong cách làm sao! Đôi giày đế cao màu xanh năng động, càng làm tôn lên vẻ Lạnh Lùng Girl của nhỏ. Mái tóc thẳng được búi lên cao, nhìn rất baby nha~! Cô thì ngược lại hoàn toàn, mặc cái áo trễ vai màu hồng xanh có con thỏ phía trước rất dễ thương, quần jean đùi màu đen càng tôn lên làn da trắng hồng, mái tóc xoăn xõa dài ra sau lưng. Cô và nhỏ từ khi bước vào đã thu hút ánh nhìn của rất nhiều người, nhưng nổi bật hơn vẫn là nhỏ.

_Đi thôi, đi thôi, đi...!!!!!!- cô nhảy cẫng lên, vui sướng, liền bị anh lấy tay bịt miệng lôi đi.

_Em định làm gì vậy hả?- anh thì thầm vào tai cô, buông tay ra.

_Có định làm gì đâu, chỉ là muốn kiểm cho Lamy 1 người tốt thôi!!!!- cô thì thào, bỗng sức nhớ ra gì đó, hét to- Anh với chả em! Anh muốn chết à! Bỏ ngay đi cho tôi!

_Không thích!- 2 chữ gọn lỏn nhưng chứa đựng sự kiên định, làm cô cũng cứng họng.

Cả bọn cứ kéo đi hết chỗ này đến chỗ khác, chơi hết cái này đến cái khác, mua hết thứ này đến thứ khác, ăn hết cái này tới cái khác... (đã lược bỏ 20 hành động khác -_-).

Anh cứ đi theo cô, quan tâm cô, mua cho cô hết thứ này đến thứ khác, cứ lo rằng thời hạn 1 tháng của anh không thể thực hiện được. Cô thì ngây thơ, đón nhận mọi thứ từ anh nhưng không đáp trả cũng không mảy may nghi ngờ.

Còn cậu, từ lúc gặp nhỏ, cậu luôn cố tỏ ra mình Cool, cho nhỏ thấy mọi mặt tốt của mình nhưng nhỏ chẳng thèm để ý, làm cậu hết lần này đến lần khác thất vọng. Nhưng ai biết được, 1 con người luôn tỏ ra lạnh lùng như nhỏ cũng có bao nhiêu là tâm sự, cũng muốn có 1 người để dựa dẫm.

Đến nơi bán kem, cô nhanh nhẩu kéo anh đi mua kem, vừa được ăn kem, vừa để cho cặp đôi kia có không gian riêng tư.

Nhỏ biết được ý của cô, lẳng lặng bỏ đi vì thấy ngại, bình thường cô năng động luôn giúp nhỏ giao tiếp, lần này, nhỏ không tự mình làm được.

_Lamy đau ở đâu à?

_Lamy đói không?

_Hay chúng ta chơi cái kia đi Lamy???

_..... (đã lược bỏ 100 câu hỏi khác.)

Nhỏ cứ bước đi, cảm thấy mình lạc lõng giữa dòng người tấp nập trong khu vui chơi, ghé vào 1 rạp chiếu phim, bốc đại 1 vé rồi lẳng lơ bỏ vào.

_Thì ra Lamy muốn coi phim à! Sao không nói sớm!- cậu đưa cho nhỏ ly nước ngọt vừa mua.

Nhỏ đưa tay nhận lấy, mắt vẫn dán vào cái màn hình cỡ lớn đang chiếu phim..... kinh dị mang tên “Bút Tiên“. (Dân ta phải biết sử ta, cái gì không biết thì tra Google :v)

Vì lúc đó chỉ lấy đại 1 vé nên nhỏ không để ý, không ngờ lại trúng ngay loại phim nhỏ sợ nhất, bất giác rùng mình.

Cậu là con trai mà, mấy thể loại phim này cũng thường thôi, nên cũng rất thoải mái ngồi xem, cứ nghĩ là nhỏ thích nên mới vào xem nên không để ý rằng nhi đang run sợ kể bên.

Phim chiếu được 1 lúc, tới khúc con ma kia dùng cây kéo rạch vào bụng 1 người đàn ông đang làm việc trên bàn máy tính, nhỏ vì sợ quá mà vức bỏ lòng tự trọng của 1 lạnh lùng girl, ôm lấy cánh tay cậu, rúc đầu vào lòng cậu thút thút:

_Đừng coi nữa, chúng ta đi đi, đừng coi nữa!

Thấy nhỏ vậy, cậu cũng bất ngờ lắm chứ, đầu nghĩ à tình huống như vậy sẽ xảy ra. Ai mà ngờ 1 cô gái lạnh lùng như nhỏ lại có lúc sẽ như vậy.

_Ừm, chúng ta đi đi!- cậu xoa nhẹ đầu nhỏ, đứng dậy kéo nhỏ ra ngoài.

Nhỏ và cậu đứng ở bãi đất trống cuối công viên, ai cũng ngại ngùng không dám mở lời. Lúc này, cô cầm cây kem trên tay, đang ung dung, đi ngang qua thấy nhỏ và cậu liền gờ tay lên, gọi:

La....- chưa nói được 1 chữ rõ ràng, cô đã bị anh bịt miệng lại (au: nữa à --), kéo ra, đứng nép bên 1 cái cây quan sát, cô thò đầu ra, chăm chú theo dõi. Anh cũng hết biết nói gì với cái tính trẻ con này của cô luôn!

_Kris có chuyện muốn hỏi?- cuối cùng nhỏ cũng lên tiếng trước.

_Ừm, được chứ!

_Vậy nói đi!- nhỏ sốt ruột.

_Thì là.... chuyện là.....- cậu ấp úng làm Nu cùng Karry đứng ngoài hòng muốn chết.

_Tôi về đó!- nhỏ khó chịu

_Hình như có anh khối trên thích Lamy đó!- cậu đá sang chuyện khác.

_Ừ thì sao?- mắt nhỏ vô hồn như đang chờ đợi chuyện gì đó.

_Lamy định quen hần ta à?- cậu lo lắng nhìn nhỏ.

_Có lẽ.- nhỏ đáp gọn lỏn làm cô đứng ngoài kia chỉ muốn tức hộc máu chết thôi.

_Không được, Lamy tuyệt đối không được nhận lời hần!- cậu tức giận.

_Tôi lớn rồi, thích ai, yêu ai là quyền của tôi!- nhỏ quay sang hét lên tức tối.

Cậu vô thức kéo tay nhỏ lại, nhỏ do bất ngờ, ngã vào lòng cậu. Đặt tay lên đầu nhỏ, xoa xoa mái tóc mềm

_Ừ thì em lớn rồi! Cũng có quyền yêu đương, nhưng.... chỉ với 1 mình anh thôi!- cậu hôn nhẹ lên tóc nhỏ.

Nhỏ khóc, lần đầu khóc, khóc vì hạnh phúc, dựa vào khuôn ngực ấm áp, vững chãi, bao nhiêu tâm sự theo đó mà tan biến. Chuyện Nu- bạn thân thân nhất của cô bị dao rạch nhỏ còn không khóc mà bây giờ, vì câu nói của 1 người con trai, nhỏ lại trở nên vô cùng yếu đuối. Và có lẽ cậu là người đầu tiên và duy nhất thấy được 1 Lamy hoàn toàn trái ngược với hình ảnh Lạnh Lùng Girl kia! (Au: đại trai ==)

Cô và anh thấy cái cảnh “hường bay tung tóe” này! Thì lẳng lặng bỏ đi, để lại không gian riêng cho 2 kẻ. ^^

~

Vỗ tay

1444 chữ, các rds yêu dấu hài lòng với cái cpl cảm hường này chưa?

Ta còn tự hài lòng với cái cặp sến súa này nữa mà!!!

Bây giờ bắt đầu năm học rồi nên thời gian đăng chap mới có lẽ không rõ và cũng không được nhanh cho lắm!

Nên các rds đừng có bơ ta nghe hông!

Năm học mới ta chúc các rds cùng các bạn học thiệp giỏi hen!

So ri đã spam ^^

Bạn đang đọc truyện *Em Nhất Định Phải Yêu Tôi, Tiểu Thư Ngổ Ngáo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8

Enjoy

~

Kể từ ngày quy ước 1 tháng với Ben tới nay đã là ngày thứ 30 rồi còn đâu! Anh chỉ còn vòn vẹn vài tiếng đồng hồ cuối cùng. Mọi chuyện, Lamy và Kris đều đã biết, có vài lần nhỏ đã cố giúp cho cô hiểu ra nhưng đều thất bại. Có thể trong chuyện tình cảm của nhỏ và cậu, cô tỉnh tể, biết được, nhưng trong chuyện tình cảm của mình, suốt 30 ngày qua, anh làm mọi cách nhưng có lẽ cô quá ngốc để hiểu được chẳng!

Mỗi ngày trôi qua, sự hiện diện của anh trong lòng cô ngày 1 lớn hơn, cô chưa dám nghĩ tới 1 ngày sẽ không có anh, vì cô biết rằng anh sẽ bên cạnh cô, sẽ bảo vệ cô như bây giờ. Như câu nói “Bạn sẽ không trân trọng bất cứ thứ gì cho tới khi bạn mất nó!”, cô là 1 ví dụ khá thực tế. Có lẽ tình cảm cô dành cho anh không chỉ dừng lại ở mức bạn bè, còn hơn cả thích,... đó là YÊU. Nhưng cô không muốn thừa nhận, thừa nhận rằng mình yêu anh nên cô

không biết rằng mình sẽ mất anh vào 1 ngày không xa.

Anh cũng vậy, anh chưa nghĩ rằng 1 ngày sẽ thiếu cô, nhưng anh đã hứa là nếu trong vòng 1 tháng cô không nói yêu anh thì anh sẽ rời xa cô mãi mãi. Dù không muốn, nhưng anh biết 1 người như cô sao có thể dễ dàng thích 1 người lạnh lùng, lạnh nhạt như mình chứ!!!! Nên anh sẽ im lặng rời xa cô, để cô có thể tìm 1 người cô thật sự yêu.

Ngày thứ 30 kết thúc, quy ước 1 tháng được thực hiện.

~~Đã là 1 tuần kể từ ngày đó, anh không đi học, suốt ngày cứ đi chơi bời cùng nhiều cô gái khác trong BAR để tìm cách quên cô, nhưng càng như vậy, anh càng dần vật bản thân, càng cảm hận bản thân vì mình quá hèn nhát, không nói cho cô biết tình cảm của mình, nếu nói ra, cho dù có bị từ chối đâu anh cũng nhẹ bót đi.

1 tuần trôi qua, không có sự hiện diện của anh, không có sự quan tâm, chăm sóc của anh, cô như người mất hồn, chỉ đến trường ngồi đờ ra, rồi về nhà lại thui lủi trên phòng. Đến mức sốt 40°C.

Đã 7h tối nhưng cô vẫn sốt, cả ngày chả chịu ăn gì cả nên Ben lo lắng bụng bát cháo lên cho cô, cơ thể cô, mồ hôi chảy ướt cả ra giường, gương mặt nhợt nhạt, miệng cứ mớ về anh.

Thấy cô em gái nhỏ mình thương yêu, chiều chuộng từ nhỏ trở nên như vậy, Ben bất giác đau lòng, cầm điện thoại cô lên, tìm số anh “Karry cư tề ≡” - _-

__”Anh à! Chiều em đi!”- đầu dây bên kia vang lên giọng nữ nhân ông ọ làm Ben nổi cả da gà!- Mày có điện thoại kia Karry!- giọng này đích thị của Kris chứ chẳng ai! Làm Ben ngày càng đen mặt.

_Hờ! Cậu được lắm! Nu vì lo cho cậu mà sốt cao li bì mấy ngày còn mình thì đi BAR! Đã vậy cậu đừng xuất hiện trước mặt nó nữa, tôi điện cho cậu, vì thấy Nu cũng có lòng yêu cậu ai ngờ lại gái với chả gú!- Ben tức giận, đập máy.

Lúc này, điện thoại cô reo lên! “LAMY CÁ TÍNH” gọi tới, Ben bắt máy.

_Anh, Ben đây! Em đừng lo cho Nu, Kris đang ở quán BAR chung với Karry kia!

Mặt nhỏ sầm lại, tắt máy, đứng phắt dậy, vơ lấy cái áo khoác bước ra ngoài.

~~Bar ABC

~Anh vừa nghe điện thoại, giọng ả ta ngồi kế bên vang lên:

_Anh à! Chiều em đi!

_ Mày có điện thoại kia Karry!- giọng cậu vang lên khó chịu, thật ra là cậu bị kéo tới đây chứ có muốn đâu

Chưa kịp phản ứng, bên đầu dây quát lên:

_Hờ! Cậu được lắm! Nu vì lo cho cậu mà sốt cao li bì mấy ngày còn mình thì đi BAR! Đã vậy cậu đừng xuất hiện trước mặt nó nữa, tôi điện cho cậu, vì thấy Nu cũng có lòng yêu cậu ai ngờ lại gái vớ chả gú!- Ben tức giận, đập máy.

Anh không biết Ben đã nói những gì, nhưng chỉ cần nghe câu Nu vì anh mà sốt cao, anh bất giác đứng dậy, cầm áo khoác chạy ra khỏi quán, nhảy lên chiếc xe Audi, ra lệnh cho tài xế tới nhà cô, trên đường đi cứ sốt ruột mà quát mắng chú tài xế (au: số nhọ :v)

~Nhà cô

~Tiếng chuông cửa cứ vang lên in ỏi

~Ben mở cửa, thấy anh, toan định đóng cửa thì anh đã nhanh chân chạy vào nhà, chạy lên phòng cô.

Thấy thân ảnh nhỏ xíu, nằm thờ đốc trên giường, người đầy mồ hôi, anh không thôi tự dằn vặt mình. Bước đến bên giường cô, nắm chặt lấy tay cô:

_ Là anh không tốt, là anh sai! Là anh không đúng! Anh xin lỗi, thật sự xin lỗi, hãy tha lỗi cho anh. Vì anh nghĩ em không yêu anh nên mới buông tay em, nhưng em biết không? Suốt 1 tuần qua, mỗi đêm hình ảnh của em lại ùa về, nó làm anh khó chịu, nên anh mới đi Bar để không nghĩ về em nữa! Nhưng em vì anh mà như vậy, anh thật sự.....- anh gục xuống bên giường cô.

Cô mở mắt ra, cảm thấy có gì đó ấm nóng trong lòng bàn tay mình, bất giác nhìn xuống, cô thấy anh, anh nắm chặt tay cô, gục đầu xuống, hình như anh đang khóc.

_Karry...- cô khó nhọc phát âm

Anh ngất đầu dậy, thấy cô đang nhìn mình:

_Em đừng nói chuyện, chắc em mệt lắm! Để anh lấy cháo cho em nha???

_Không cần, anh ở đây... ở đây thôi!

_Ừm, anh không đi đâu hết! Anh sẽ bên em, bên em đến hết đời luôn! Đến khi anh chết, anh vẫn sẽ bên em!

_Ừm. Mùi rượu, không phải anh đã....

_Ừm, có 1 chút! Em cứ đánh anh đi, đánh cho anh đau đầu, chảy máu cũng được. À mà em đang bệnh, còn mệt lắm! Khi nào em khỏe lại, anh sẽ đứng cho em đánh nha! Em ngủ đi! Một rồi!- anh kéo mềm lên cho cô, hôn nhẹ lên trán cô.

_Em yêu anh!- cô thì thảo vào tai anh. Rồi một môi nhắm mắt ngủ, để lại 1 người đang đơ ra.

Mọi chuyện từ nãy tới giờ đều lọt vào mắt Ben, Ben có lẽ đã hiểu em gái mình, chỉ cười nhẹ rồi bước đi ra ngoài.

~Nhỏ cầm áo khoác, lên xe đến bar thì thấy cậu ngồi đó nhâm nhi li rượu cùng..... 4 cô....

Nhỏ tức giận, bước đến tát cậu 1 cái rồi lẳng lơ bỏ về....

Ta biết ta có duyên

Chap sau ta bù cho

Bạn đang đọc truyện *Em Nhất Định Phải Yêu Tôi, Tiểu Thư Ngổ Ngáo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9

Nhỏ cầm áo khoác, lên xe đến bar thì thấy cậu ngồi đó nhâm nhi li rượu cùng..... 4 cô....

Nhỏ tức giận, bước đến tát cậu 1 cái rồi lẳng lơ bỏ về....

Để lại 1 người đang “tiêu hóa” những việc vừa xảy ra 1 cách..... ngu đần - _ -

Sau hôm cô bị sốt tới nay đã là 1 tuần.... cô bình phục lại 1 cách nhanh chóng. Cũng kể từ hôm đó, khi biết anh cùng Kris đi Bar, nhỏ “dụ dỗ” cô cùng bày mưu giận 2 người bọn họ. Anh và cậu vì chuyện đó mà cũng mà đau đầu cả tuần qua.

Hôm nay là thứ 6, cái ngày anh và cậu cùng tìm cách xin lỗi 2 “bồn cô nương” kia!

~~Nhà hàng Red

~~Trong bàn VIP, ở góc khuất, cô đi chung với nhỏ, cô ngồi kế bên, vẻ mặt ủy khuất như muốn khóc:

_Hay mình đi xin lỗi mấy anh kia đi ha! Tao nhớ Karry, tao muốn thấy Karry, tao muốn ôm Karry...- nước mắt chảy dài theo đôi má ửng hồng, nhìn rất tội.

_Mày cứ đi mà xin lỗi đi! Tao không muốn đâu! Chỉ cần mày giờ vãi trò những nhẽo 1 chút, khóc lóc 1 chút....- nhỏ đang nói thì bị ngắt lời.

_Rồi sao nữa cô nương.- nhỏ đang loay hoay nhìn thì thấy anh, anh ngắt lời nhỏ, đôi mắt đỏ ngầu giận dữ nhìn cô.

Cô vừa thấy anh, đứng dậy, ôm chầm lấy anh, dụi đầu vào ngực, òa khóc. Anh đang giận cô vì mấy ngày nay đã cho anh ăn bơ không thương tiếc, thấy cái cảnh này cũng xót, tâm trạng tốt lên rất nhiều, nhìn xuống thì thấy cô đã ngủ từ bao giờ, liền bế xốc cô lên, bế cô ra ngoài, thấy cậu đứng đó, nháy mắt 1 cái:

_Tối phân hay rồi đó!- nói rồi anh ôm chặt cô trong vòng tay, truyền hơi ấm của mình cho cô.

Cậu bước vào nhà hàng, thấy nhỏ đang ngồi 1 mình trên cái bàn rộng VIP rộng lớn, tự nhiên bước tới ngồi đối diện nhỏ. Nhỏ thấy vậy, đứng dậy, bỏ đi ra ngoài. Nhỏ bước đi, cậu cũng lùi thui theo sau. Tới khi sức chịu đựng của nhỏ cạn kiệt, quay ngoắc lại, hỏi cậu:

_Cuối cùng là anh muốn gì? Tại sao cứ đi theo tôi như vậy coi chừng tôi đánh anh bây giờ!

Nhỏ càng nói, cậu càng bước tới, nhỏ càng lùi lại, tới khi chạm vào vách tường của 1 nhà cao tầng. Cậu chống tay phải lên tường, nhìn thẳng vào mắt nhỏ, nhỏ ngai ngừng quay qua trái, tay trái anh lại đặt lên tường, chặn lại, không cho nhỏ đi ra, khẽ sát mặt cậu vào mặt nhỏ, đến 1 sợi tóc cũng không thể lả lợt qua.

Nhỏ quay lên nhìn cậu, đôi mắt giương lên nhìn, cậu cảm thấy động lòng, cứ ngỡ nhỏ đã tha thứ cho mình rồi, thì... “AHH...”- Cậu la lên khi bị nhỏ lấy chân giáng 1 cú không thương tiếc vào “nỗi đau chỉ có con trai mới hiểu” (au: ^^)

_Đã cảnh cáo anh rồi mà không chịu nghe! Cho chừa cái tội coi thường cô nương ta!- nhỏ bước đi, để lại cậu đang chật vật.

~~Lớp 10A4

~Cô cả ngày nay đi học cứ dính lấy anh, làm cho nhỏ chán chường nhìn cái cảnh “hường ngập mặt” kia!

Giờ ra chơi, nhỏ đang ngồi đọc sách ở góc cây cổ thụ trong sân cùng cái cặp “hường phấn” kia đang đứt dây tây cho nhau ăn!

_Nè! Mày đừng giận Kris nữa! Hôm đó cũng tại Karry của tao không tốt, dẫn Kris của mày tới đó! Chớ Kris cũng đâu có lỗi gì! Hay tao kêu Kris dẫn mày đi ăn ha!- cô nhai trái dâu tây, dựa vào người nhỏ nhõng nhẽo!

_Thôi đi! Đi mà lo cho Karry của mày ấy! Cái tên Kris trời đánh đó! Hôm kia mới đá cho 1 cú rồi mà vẫn chưa đỡ tức! Hứ!!!!!!- mắt nhỏ không rời sách, mặt tức giận lên trông thấy.

_Mày đá vào đâu?- cô ngây thơ hỏi.

_Vào....- anh thì thầm vào tai cô!

_WHAT!!!!!! Mày ác vừa thôi con kia! Nó mà có vấn đề gì thì sau này người thiệt thòi là mày đó kia!- cô hoảng hốt, hét lớn.

_Cho chừa cái tội...

_Anh muốn gặp em!- nhỏ đang nói thì bị ngắt lời..... đó chính là hotboy khối trên, cái người thích nhỏ mà cậu đã cảnh cáo.

_Ở đây không được?- nhỏ quay về trại thái lạnh lùng vốn có.

_Anh... anh thích em!- ngại ngần quay đi chỗ khác. Làm anh và cô đang tình cảm ngồi ăn dâu cũng 1 phen hết hồn.

Nhỏ vẫn bình tĩnh, mắt vẫn dán vào quyển sách. Bỗng trên môi nhỏ nhếch lên 1 đường cong tuyệt mỹ.

~Cô và anh đang ăn dâu, nghe thấy lời tỏ tình của anh khối trên cũng hết hồn mà dừng động tác, trợn mắt nhìn nhau. Cô ngả người nhìn về phía sau cây cổ thụ to trong sân..... cậu, thì ra cậu đã ở đó từ đầu giờ ra chơi. Anh cũng thấy tội nghiệp thay cho thằng bạn thân của mình.

Cậu, cậu thật sự rất muốn ngăn cản nhỏ, muốn ôm nhỏ vào lòng và cho tên kia biết nhỏ là của cậu, chỉ là của riêng cậu, nhưng cậu không thể, lòng tự trọng không cho phép cậu làm điều đó! (Au: sao ngu vậy - _!!!!)

_Em và anh ra kia nói chuyện hen!- nhỏ có nặn ra 1 nụ cười hết sức là “méo sẹo” nhìn anh khối trên.

_Tùy em!- anh khối trên lịch sự chờ nhỏ đi trước.

_Tối nay em với anh đi đâu chơi không?- vừa đi, anh khối trên vừa hỏi, nhìn nhỏ mà không biết có 3 người đang đi theo sau.

_Mình đi công viên Thỏ Trắng ha!- nhỏ không ngốc như vẻ ngoài, biết rõ những ai đang đi theo mình, cố tình nói to lên cho 3 người họ nghe thấy.

_Em muốn nghe, Karry anh né ra đi.- cô cùng cậu đẩy anh ra 1 bên, nhoi lên nghe những gì họ đang nói.

_Em nên nhớ là đang mặc đồng phục của trường, váy là váy đó, phải cẩn thận chút. Anh vừa nói vừa lấy tay giữa eo cô lại, sợ cô bị té.

Còn có 1 người đang chăm chú nghe 2 người họ nói gì, mắt không rời khỏi nhỏ.

~~Hoi lạc pải hok!

Au cũng thấy vậy - _-

Chap sau au bù cho hen :')

Xuong các rds nhiiu!

Vote & cmt để au sửa lỗi hen ^^

Bạn đang đọc truyện *Em Nhất Định Phải Yêu Tôi, Tiểu Thư Ngổ Ngáo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10

7h tối Công viên Thỏ Trắng

~~_Từ từ thôi kéo té!- anh lúc nào cùng nhắc nhở cô những điều nhỏ nhặt nhất, cứ như 1 người mẹ thứ 2 của cô.

_Anh đi nhanh kên đi, bọn họ đi mất rồi kia!- cô chu mỏ, phụng phịu nhìn anh.

_Chúng ta như vậy liệu có làm Lamy tức giận không?- cậu, mắt vẫn hướng về phía nhỏ, lo lắng.

_Giận cũng phải đi! Không lẽ để 2 người đó như vậy sao?- cô cầm tay cậu và anh kéo đi.

Nhỏ tuy nói là đi chơi với hotboy khối trên- Hoàng Minh Tuấn, nhưng trong lòng lúc nào cũng nghĩ về cậu.

Bước vào cổng, đây không phải lần đầu nhỏ đến đây, nhỏ đã từng tới cùng những người nhỏ yêu thương- Kris, Nu, Karry. (xem lại chap 6)

-Anh là Hoàng Minh Tuấn, em cứ gọi Ken là được.- Tuấn cầm tay nhỏ, kéo đi làm mặt cậu 1 đen lại.

Minh Tuấn? Minh Tuấn ư? Hình như cái tên này mình đã nghe ở đâu rồi thì phải! Hay là mình nhầm... mà anh ta có là ai cũng không quan trọng. Quan trọng là cái tên chết bần chết tiện kia chẳng thèn quan tâm mình 1 tiếng, biết mình đi với anh ta cũng chẳng nói gì! Hứ được rồi, lần này coi người làm trò con bò gì ta đây cũng phải xử người 1 trận cho ra trò- xin chấm hết phần tự sự vô cùng “tình cảm” của chị Lamy nhà ta. -_-

Minh Tuấn kéo nhỏ đi chơi hết trò này tới trò khác, 3 con người kia cũng thừa dịp “hường ké” phúc lợi. Cậu thì cứ chăm chăm quan sát xem tên Ken kia có đụng chạm vào đầu của nhỏ hay không, nhưng cũng may, nhỏ còn biết chút điều, mỗi lần bị anh Ken đụng vào là lại tự động né sang 1 bên. Còn cô thì tính tình trẻ con, lúc đầu còn nhớ nhiệm vụ, 1 lúc sau là quên sạch bách, cứ ăn rồi chơi cùng anh, anh cũng nhân cơ hội này mà bù đắp tình cảm cho cô.

Sau gần 2 tiếng đồng hồ đi chơi, Ken đưa nhỏ về, bỗng kéo nhỏ vào 1 căn phòng đầy rẫy những tên ăn chơi, nghiện ngập làm nhỏ thắc mắc:

_Không phải anh nói đưa em về nhà sao?

_Nhà? Thiếu gia bang Hắc Ám của tui tao cũng có nhà để về sao?- Ken nói bằng giọng khinh bỉ.

_Muốn gì?- nhỏ lạnh mặt lại, đáp gọn lòn 2 chữ. Nhỏ đã từng thấy cái tên này quen quen, không ngờ lại là bang Hắc Ám, bang chuyên đi giết người để cướp của, giằng xé mọi chuyện với cảnh sát bằng tiền mua chuộc đây mà.

_Biết điều đó.- Ken liếc mắt, né sang 1 bên.

Xuất hiện sau lưng hắn là 3 con người, 1 gái 2 trai đang bị xích lại trên người lênh láng vết máu. Nhỏ bất giác dừng người trước tình hình trước mắt. Nhỏ như không tin vào mắt mình.

_Sao người dám há? Chuyện ta làm thì 1 mình ta chịu, cần gì phải đem họ vào chuyện này!- nhỏ đau xót nhìn những người mình yêu quý bị tui nó hành hạ.

_Vậy sao? Mày giết đi những người anh em của tao, cho họ cái chết đau đớn như vậy, tao muốn mày cũng giống tao, cũng phải nhìn cảnh người thân mình chết đi theo cách đó, để cho mày nhớ!

_Muốn gì?- vẫn cái câu nói gọn lòn nhưng đầy sát khí.

_Cái chức bang chủ bang Bóng Tối.- hắn khinh bỉ nhìn nhỏ.

Nhỏ như chết trân tại chỗ khi biết mình bị mắc mưu. Bây giờ, cho dù có giao chức này cho tui nó, 3 người họ kể luôn cả nhỏ đều sẽ phải chết, không giao thì cũng phải chết, đó là quy luật phổ biến của thế giới ngầm.

Thấy nhỏ đứng trân ra, tên Ken mất kiên nhẫn, cầm con dao lê bước lại phía cô. Thấy hắn, ánh mắt cô hoảng sợ, ánh lên chút đau đớn. Hắn tiến về phía cô, tay nâng cằm cô lên, vuốt nhẹ:

_Có lẽ cô em sẽ trở thành người của ta sớm thôi!- hắn nham hiểm thều thào vào tai cô.

Bỏ bàn tay bẩn thỉu của mày ra khỏi người vợ tao.- anh hét lớn (au: vợ đồ --) -Thằng chó khôn nạn như mày, không có đủ tư cách để chạm vào người em ấy.- anh vùng vằng, cố thoát ra, nhưng tên kia đã xích anh lại.

_Hừ! Tao thích, làm gì nhau.

Cô yếu ớt ngất lên nhìn hắn, đôi mắt phủ 1 màng sương mỏng nhìn quẩn rũ vô cùng, hắn cũng là con trai, sao có thể chịu được cơ chó! (Au: thế cái tên Karry kia chịu được cũng bái phục nhờ! ^^)

Hắn cuối xuống, tay sờ lên cặp đùi trắng tuyết, tay lần mò xuống cái áo sơ mi của cô, toan định chơi đùa với cô trước mặt anh 1 chút thì....

_Đưa nào...???- hắn gầm lên khi bị đá ngã về phía sau.

_Tao cấm mày đụng vô bạn tao nghe chưa!- nhỏ đỡ cô dậy, sửa lại quần áo cho cô.

_Mày còn....- hắn đang nói thì bất giác bị nhỏ chĩa súng vào đỉnh đầu.

_Tụi bây tới chậm quá đó!- hắn quay lại đằng sau, thấy đàn em mình đã bị người của nhỏ tóm gọn.

Có người chạy lại, mở xích cho 3 người họ. Anh vừa được thoát, chạy lại ôm lấy cô, ôm cô chặt vào lòng.

_Mày lo cho Nu đi, để đó tao trả thù cho.- cậu cười, nháy mắt với cô.

_Che mắt Nu lại.- nhỏ băng lãnh cất giọng. Nhưng ai biết được ẩn sâu trong câu nói đó là sự quan tâm nhỏ dành cho cô- người nhỏ từ lâu đã không coi là bạn, mà là người thân.

Anh nghe lời, xoay lưng lại, che mắt cô đi, che lại cái cảnh máu me đang diễn ra.

_”Pằng”- 1 viên đạn bay ra từ cây súng trên tay nhỏ, cắm vào đầu trên Tuấn, chết ngay tại chỗ, đàn em của nhỏ cũng thay nhau xử lý những gì còn lại.

~~Nhà cậu & anh

~_2 người ở chung nhà à?- cô ngạc nhiên tròn xoe mắt.

_Ừ, em lên đây, anh xoa thuốc cho.- cô ngoan ngoãn đi theo anh, để lại 2 con người 1 nóng 1 lạnh.

_Không sao chứ?- nhỏ lang thang ngoài vườn, cất giọng hỏi.

_Hơi đau thôi.- cậu đi theo sau.

Chia tay đi! nhỏ khẽ rơi nước mắt, nhưng vẫn cố gắng không cho cậu thấy.

_Em vừa nói cái gì? Sao lại chia tay? Anh không đồng ý.- cậu kiên định lên tiếng, gương mặt thoáng chút buồn.

_Yêu tôi anh được gì cơ chứ? Anh đã thấy rồi đó, tôi là kẻ giết người không ngán tay, nếu anh yêu....

_Anh không cho phép em nói vậy, anh yêu em, mãi sẽ chỉ yêu mình em, Kris này yêu em!- cậu ôm nhỏ từ phía sau, tức giận ngắt lời nhỏ.

_Em cũng yêu anh...- nhỏ nhắm mắt, cảm nhận hơi ấm cậu mang lại.

_Ngoài anh ra, em không cho phép em yêu ai nữa hết! -cậu dụi đầu vào hõm cổ nhỏ, hít hà mùi hương thơm lạ từ tóc nhỏ.

~Phòng Karry

~_Wow! Lớn quá!- cô trầm trồ khen.

_Đẹp tới vậy sao?- anh lại chỗ bàn, lấy ra 1 hộp y tế.

Đẹp mà! Màu xanh lá nè! Em là hồng còn anh là xanh! Lần sau em sẽ mua đồ đôi cho em với anh hen!- cô thích thú (au: câu trước, câu sau chắc liên quan --)

_Lại đây!- anh kéo cô ngồi xuống giường, tay nhẹ nhàng xoa thuốc.

Xoa thuốc xong, anh ôm cô vào lòng, vì bộ đồ kia của cô đã dính toàn máu, nên bây giờ cô đang mặc cái áo thun của anh, cái áo mỏng tanh, lại còn rộng thùng thình, anh bất giác đỏ mặt khi nghĩ tới. Phả những hơi nóng ấm vào tai cô:

_Ngoài anh ra, em không cho phép em yêu ai nữa hết!

_Tại sao? Em còn muốn yêu nhiều người nữa!- cô ngây thơ.

_Là ai vậy?- anh tức giận.

_Benie~, Appa, mama nữa!- cô cười đáp.

Lúc này điện thoại coi vang lên.

_Benie~~~ cô làm nũng, giọng ngọt như mía lùi ấy.

_Em đi đâu mà giờ này chưa về?- Ben lo lắng hỏi.

_Xin lỗi nhưng tối nay, cho phép em bắt cóc em ấy nha..... anh rề!- anh giựt điện thoại trên tay cô.

Tút..... tut..... tut- để lại Ben ngơ ngác

_Anh muốn chết à?- cô giựt lại cái điện thoại.

_Bộ em tính về nhà với cái áo của anh à? Rồi mọi người sẽ nghĩ gì đây? Mà sau này.... em cũng sẽ là của anh thôi mà... vợ à!- anh làm nũng.

_Đi ra! Em đi ngủ!- cô lấy 1 đồng gấu bông, xếp ở giữa, nằm sang 1 bên quay mặt đi mà ngủ. Làm anh khóc không ra tiếng!

Ở căn phòng kế bên cũng có khác là bao nhiêu! 1 người nằm quay mặt đi, đập 1 người xuống, phải xách đồ ra ghế sofa bên cạnh mà ngủ.

4 con người, 4 tính cách nhưng cùng 1 niềm hạnh phúc chìm vào giấc mộng chỉ 4 người họ mới hiểu!

~

vỗ tay nhờ cái chap này mà au lại tăng độ, đeo mắt kính viết chap như con bịnh ấy!!!! TT^TT

Bạn đang đọc truyện *Em Nhất Định Phải Yêu Tôi, Tiểu Thư Ngổ Ngáo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11

2 năm sau.

_Dậy đi Nu à! Hôm nay appa về nước rồi, muốn gặp em đó!- Ben ân cần, nhẹ nhàng lay cô dậy.

_Chút nữa! Chút nữa thôi!- cô mệt mỏi rúc vào chăn.

_Haizzz....- Ben thở dài- Không dậy thì anh ăn hết bánh, ráng chịu nha!

Nghe tới chữ “bánh” cô chẳng nghĩ gì, bay nhanh vào phòng tắm, lấy quần áo rồi làm vsn. Điều đó chứng tỏ Ben quá hiểu cô em gái của mình đi mà!

_Nu à! Lại đây đi con!- appa đang ngồi đọc báo canh bên mama cô trong vườn, thấy cô liền ôn nhu bảo.

_Sáng sớm thế này appa kêu con làm gì?- cô tay cầm miếng bánh trên bàn, vừa ăn vừa nói.

_Em ăn đi đã, ghen bây giờ!- Ben kéo ghế lại ngồi cạnh cô, lấy khăn giấy lau miệng cho cô.

_Appa chính là có chuyện muốn nói với con!- appa cô nghiêm túc.

_Chuyện gì vậy ạ?- cô tròn mắt nhìn appa.

_Con mau lên phòng, thay bộ đồ mà quần gia mới đem vào đi, 1 lát nữa nhà chồng con sẽ đến.- appa cô thở dài, ngao ngán nhìn cô.

_CÁI Gì???? Appa à! Con gái appa chỉ mới 18 tuổi thôi, 18 tuổi đó. Appa có tội nghiệp con không?- cô buồn bực nhìn Ben như muốn cầu cứu.

_Đừng nhìn anh. Anh không biết gì đâu- Ben vô tội đáp.

_Hôn sự này đã được đính ước từ khi con còn nhỏ, con có muốn từ chối cũng khó.- mama cô âu yếm nhìn cô.

Từ nhỏ, cô đã được gia đình cưng như cung trùng, húng như húng hoa, đến Ben cũng chẳng dám bảo cô làm việc chớ đừng nói đến 2 chữ “ép buộc“. Nhưng ai ngờ rằng tuổi 18 đẹp nhất đời con gái, thì cô lại phải đi cưới 1 người tên còn không biết, mặt mũi còn chưa nhìn cơ chứ! Và còn 1 điều nữa, đó là cô yêu anh! Nếu vì hôn sự này mà từ bỏ anh, cô không can tâm, cô không muốn. Nhưng làm sao được, appa và mama cô đâu biết rằng cô đã yêu anh, mà lại vô tình khiến cô rời xa anh.

Cô chạy lên phòng, vui đầu vào chăn khóc nức nở. Ben hiểu? Hiểu chứ, nhưng Ben xin lỗi, Ben cũng chẳng giúp được gì đâu!

_Tiểu thư à! Nhà chồng đã tới rồi ạ!- 1 người đàn ông già mở hé cửa phòng cô, nói khẽ.

_Không phải là chồng! Chỉ là đối tác, đối tác đó!-cô mệt mỏi nhìn bản thân mình trong gương.

_Xin lỗi tiểu thư.- ông đóng nhẹ cửa, đi ra ngoài.

Cô lê bước xuống phòng tiếp khách trong bộ váy mà appa cô đã dặn. Một bộ váy trễ vai, màu xanh ngọc làm tôn lên nét trong sáng cùng làn da trắng sữa làm mê luyến lòng người.

Trên bộ sofa giữa nhà kia, có 5 người. Appa, mama và Ben còn ở phía đối diện là 1 cặp vợ chồng tầm tuổi appa cô. Nhẹ nhàng kéo ghế ngồi bên cạnh Ben, cô cuối đầu lễ phép chào.

Người phụ nữ cười hiền nhìn cô.

_Con thật sự là rất đẹp, thằng con ta lúc đầu cứ cầu nhau không chịu đi, nhưng sau khi xem hình con nó gật đầu 1 cách nhanh chóng. Làm cho con trai ta đòi ta qua đây hỏi cưới, con là người đầu tiên nó đồng ý đấy! Con trai ta thật có phúc.- người đàn ông chất phác cười.

Cô ngồi đó chỉ biết cười khổ nhìn 2 bên gia đình đang lên kế hoạch cho đám cưới của mình. Chỉ 1 chút, 1 chút nữa thôi, cô sẽ không kiểm được cảm xúc của mình mất. Cô yêu anh, người cô yêu chỉ có mình anh, vậy mà giờ đây cô phải từ bỏ tất cả để về bên 1 người hoàn toàn xa lạ sao!

_Thiếu gia tới ạ!- ông quản gia cuối đầu mở cửa.

_Con trai à! Vào gấp vợ đi con.- appa cô reu reo.

_Thưa ba mẹ vợ, con đến trễ, do công ty có chút việc bận ạ!

Cái giọng nói trầm ấm vang lên như đang cửa vào lòng cô, cái giọng nói quen thuộc làm cô nghĩ tới anh, vô thức ngước mắt lên nhìn..... *Tách....* giọt nước mắt cô rơi xuống, cô òa lên mà khóc, đứng dậy ôm lấy anh.

_Anh xin lỗi đã không nói với em, lại để em buồn rồi! Đều là tại 1 tên khốn như anh có phải không em? Em đừng khóc nữa!- anh đưa tay ôm xoa nhẹ đầu cô, tự trách bản thân.

Anh càng nói, cô càng khóc lớn, làm ướt cả cái áo vét anh đang mặc.

_Anh xấu, xấu lắm! Tại... tại sao.... lại.....- cô ghen lại.

_Ừ! Là anh xấu, do anh không tốt. Em nín đi, em khóc như vậy... anh đau...- anh ôn nhu xoa đầu cô.

Cũng tại nơi đó, 4 con người kia đang trở mặt nhìn nhau, vừa được xem ngôn tình miễn phí vừa cố hiểu xem chuyện gì đang xảy ra. Chỉ có Ben là bình tĩnh ngồi uống trà như không thấy gì hết!

_Hai đứa ngồi xuống kể chuyện này rõ ràng vào.- Ben bây giờ mới lên tiếng.

Anh và cô nghe vậy cũng làm theo, từ từ ngồi xuống kể chuyện cho 4 bậc phụ huynh.

_Dạ, thật ra là con và Nu học chung lớp,... con theo đuổi Nu... Nu chấp nhận... con xin lỗi, những vết thương trước kia của Nu là do con gây ra... con rất thích à không yêu Nu... con sẽ không để con gái của appa phải khóc đâu ạ!- anh kể lại mọi chuyện, từ chuyện học chung, thích nhau, đánh nhau, tới chuyện đi bar anh cũng chẳng giấu, làm cô 1 phen đỏ mặt, ôm chặt cánh tay anh, xấu hổ. (Au: đã lướt bỏ 1999 từ! Nếu hông viết tới sáng ^^)

_Haizzz, 2 cái đứa này, đã quen nhau sao không nói luôn, để con dâu tương lai của ta phải chịu khổ. Đúng là thằng con trai vô tích sự mà.- phu nhân nhà Trần ào ạt.

_Đã vậy hôn sự sẽ được tổ chức nhanh chóng trong tháng tới luôn.- mama cô vui mừng.

_Mama à! Con... con...- cô ngập ngừng.

_Sao vậy? Em không yêu anh sao?- anh làm bộ mặt cún con nhìn cô.

_Không phải! Em yêu anh mà. Chỉ là... tháng tới thì có...

_Anh xin lỗi, anh không biết là để em chờ lâu như vậy! Vậy tuần tới mình tổ chức đám cưới nhé!- anh ngắt ngang lời cô.

_Hả? Tuần tới???- cô giật mình.

_Anh lại sai rồi!- anh lấy điện thoại ra, bấm số- Thưa kị Tùng à, đặt cho tôi 2 vé máy bay sang Hàn vào ngày mai. Tôi đi hưởng tuần trăng mật cùng vợ!- anh ôm eo cô- em hài lòng rồi chứ.... vợ yêu!

Rõ ràng là đang xuyên tạc lời nói của cô mà. Cô chỉ muốn nói là 1 tháng thì quá nhanh mà ai ngờ anh lại biến nó thành quá lâu và cô sẽ phải cưới anh vào... ngày mai. Thôi thì tạm biệt cuộc sống tự do vậy. ^^

Hôm sau, cô chuẩn bị đi Hàn cùng anh thì lại tự nhiên muốn tạm biệt Lamy 1 tiếng, liền quay sang anh đang ngồi chuẩn bị đồ, ủy khuất:

_Mình đi thăm Lamy nha anh!

_Ừ! Qua bên Kris rồi đi!- anh cười.

_Hừ? Sao lại qua chỗ kris? Phải qua nhà Lamy chứ!- cô ngầy thơ.

_Qua nhà Kris rồi mới có người chở Lamy chứ! Mà giờ này Lamy đang ở bên nhà Kris cũng nên!- anh cười gian tà 1 tiếng.

8h sáng nhà Kris

Cậu bước lên phòng, nhẹ nhàng mở cửa. Có 1 thân ảnh đang “ôm hun mền gối” nằm trên chiếc giường to bự của cậu.

Nhỏ mơ màng mở mắt, mọi thứ ở đây thật lạ, khác hẳn với căn phòng nhỏ ấm cúng của nhỏ. Bất giác ngồi bật dậy, nhỏ thấy cậu đang đứng dựa lưng vào cửa nhìn mình, còn mình thì đang nằm trên giường. Tình huống hiện giờ....

_Áhhhhhhh..... đồ biến thái kia! Anh đã làm gì tôi chưa?- nhỏ nhăn mặt kéo chăn lên che lại.

_Tất nhiên là.... rồi!- cậu trả lời tỉnh bơ.

_Con xin lỗi ba, mẹ vì cái tên biến thái này mà con đã.....- nhỏ nức nở khóc để lại 1 người đang cười khoái chí trước cái biểu hiện ngầy thơ kia.

_Cười cái gì?- nhỏ tức giận.

_Em nghĩ anh đã làm gì em mà quần áo vẫn còn nguyên à?- cậu hỏi nhỏ.

_Anh làm rồi tạo hiện trường giả, ai biết được!- nhỏ hét.

_Nếu đã làm gì thì em nghĩ giờ này em còn ngồi đó ngơ ngậy được cơ à!- vừa nói, cậu vừa tiến lại phía nhỏ.

_Cũng phải ha! (Au: ngầy :3)

_Em cũng xin lỗi phụ huynh rồi! Hay là cho anh luôn đi ha!- cậu ôm nhỏ vào lòng.

_Bỏ ra cái đồ biến thái!- nhỏ lấy tay đẩy cậu ra.

_E hèm!- anh đứng ngoài cửa xem kịch nãy giờ cũng lên tiếng.

_Ai da... đau mắt quá! Mình đi chỗ khác đi Karry!- cô đưa tay lên dụi mắt, chọc quê nhỏ.

_Sao tới mà không nói mày!- cậu tay vẫn ôm nhỏ, hỏi anh.

_Tao đi Hàn hưởng trăng mát, tính qua chào 1 tiếng.... mà thôi! Tụi bây đi hưởng chung là vừa!- anh đáp, 1 câu nói đầy ẩn ý làm mặt nhỏ đỏ như gấc.

_Cũng được! Mình đi hen.... bà xã!- nhỏ bây giờ chính thức xấu hổ muốn độn thổ rồi, vung tay đánh cho cậu 1 cái rồi ra kéo cô đi lun.

_Mày còn không chịu đi chung?

_Cái tên biến thái đó, ai mà thèm chứ!- nhỏ giận.

_Thiệt không? Hay tao giới thiệu cho em gái tao ha!- cô hăm dọa.

_Ồ... tao...- nhỏ thay đổi nhanh như cắt.

_Còn dám nói không cần?- cô khoái chí.- Thôi đi soạn đồ đi Hàn với tui đi cô nương. Khỏi nói nhiều.

Cô cùng nhỏ lúi thủi đi soạn đồ gần cả ngày trời mới chịu buông tha cho cái vali.

Ta sẽ cho 1 cặp hưởng toàn tập, 1 cặp giận nhau liên miên.

Thử cmt đoán đi ^^

Bạn đang đọc truyện *Em Nhất Định Phải Yêu Tôi*, Tiểu Thư Ngổ Ngáo được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 12

Do có thêm nhỏ đi nữa nên lịch đi Hàn xèng bị dời lại. Trong thời gian đó, 2 bạn gái đi mua đồ, làm đẹp,.....

Một tuần sau, cả 4 con người đều xuất hiện 1 cách hết sức là nổi bật tại sân bay Incheon- Hàn Quốc. Hiện đang là mùa hè nên ở đây rất mát mẻ, nên việc chịn trang phục rất ư là tự do.

Hoàng Anh- cậu xuất hiện trong chiếc quần jean lửng cùng chiếc áo somi trông rất lịch sự và cũng chẳng kém phần bụi bặm. Mái tóc màu bạch kim Two-Block cut cá tính và sắc sảo cùng cơ thể 1m82 hoàn mỹ đến lạ. Trên ngón áp út tay phải đẹp chiếc nhẫn khắc chữ “L’S”, đánh dấu quyền sở hữu ghê luôn.

Hà Lam- nhỏ đứng cạnh cậu. Trong chiếc quần jean rách, trong là chiếc áo phông mỏng ngoài là áo somi caro bản lớn trông rất là Hàn Quốc đó nha~ Tóc thẳng màu đen tuyền cùng mái ngố. Đôi môi được son màu nude phủ lên rất là thời thượng. Đôi mắt đeo lens nhãn trông màu tím huyền ảo tạo cảm giác bí ẩn đến lạ. Đeo trên tay là chiếc nhẫn khắc chữ “K’S” được đặt làm riêng theo cặp nha. Tuy vậy nhưng vẫn làm nổi bật lên sự cá tính và lạnh lùng nha.

(Au: có nhiều bạn sẽ thắc mắc chữ trên 2 chiếc nhẫn kia có ý nghĩa gì phải hông! Để au nói cho nghe! L’S hiểu đơn giản là LAMY’S nếu đã học tính từ sở hữu thì chắc sẽ biết! Tiếng việt có nghĩa là “CỦA LAMY”! Cái kia cũng vậy luôn K’S => KRIS’S => “THUỘC QUYỀN SỞ HỮU CỦA KRIS”

Ghê chưa ghê chưa ^^)

Anh Thu- cô bước đến sau nhỏ và cậu nhưng vẫn không kém phần nổi bật. Cô mặc quần jean đùi màu hồng khoe đôi chân dài dù chỉ có... 1m56, áo bèo nhún xếp li nhiều tầng, hở rốn màu đen bật lên là làn da trắng sữa. Mái tóc xoăn dài màu hạt dẻ cùng mái thưa trông rất baby nha. Chỉ đánh lên 1 lớp BB cream và 1 lớp son dưỡng môi nhưng cô cũng có thể thu hút người đối diện rồi. Tất nhiên là thua.... chị Lamy thoai ^^ . Cô đeo kính mát nên đã che bớt đi đôi mắt nai trong veo kia rồi nếu không... ai kia ghen là chết! Trên tay đeo 1 chiếc vòng bằng bạc lấp lánh, có 1 trái tim, trên trái tim đó có hình cái khóa...

Nhật Nam- anh theo sau cô. Trong chiếc quần jean đen dài, áo somi trong, ngoài là áo khoác bóng chày, rất hợp thời. Tai đeo tai nghe tạo cho người đối diện cảm giác băng lạnh đã vậy còn đeo kính mát đen làm cho sự lạnh lùng càng bao phủ. Tóc Dandy Cut vẫn màu đỏ đen mê hoặc lòng người. Làn da trắng, thân hình chuẩn khối chính, chiều cao 1m87, là hình mẫu lí tưởng của mọi cô gái. Nhưng ai biết được 1 chàng trai lạnh băng thế kia lại đeo 1 sợi dây chuyền bạc hình chìa khóa chỉ có duy nhất trên thế giới cùng 1 cô gái cơ chứ. Chỉ duy nhất sợi dây chuyền chìa khóa này mới mở được cái vòng tay trái tim kia thôi. ^^

Bốn người họ bước xuống máy bay, đều thu hút mọi ánh nhìn của mọi người xung quanh. Cậu thì cầm giấy tờ, tìm chỗ ngồi đợi làm thủ tục, rất chu đáo với nhỏ, chẳng để nhỏ làm việc gì hết, mình làm tất cả cho. Anh thì từ lúc vừa xuống sân bay đã cởi cái áo khoác bóng chày của mình ra khoác lên cho cô, trông mất nhìn bọn con trai xung quanh như muốn cảnh cáo rằng “cô ấy là của tôi, cấm các người nhìn”. Cái áo của anh to quá nên cô cũng khá chật vật, tay áo thì dư ra cả khúc, còn dài xuống tận đầu gối. Còn phải chạy lại chỗ nhỏ nhờ nhỏ sửa lại giùm. Trong lúc chờ, nhỏ ngã vai vào người cậu ngủ lúc nào chẳng hay, cậu cười nhẹ, sửa lại tư thế thoải mái nhất cho nhỏ rồi ngồi nghịch điện thoại. Còn cô, cái tính trẻ con thì sao mà ngủ được, cứ ngồi đó phá anh đủ thứ:

_Anh à! Tối nay, mình đến nhà em ở nha!

_Không! Ở nhà anh cơ!- anh khép hờ mắt đáp.

_Sao vậy. Ở nhà em không tốt sao?- cô phụng phịu.

_Tốt. Nhưng chẳng phải Ben đang đi công tác nên ở đó sao?- anh ôm eo cô kéo sát vào người mình.

_Ben thì làm sao? Anh mau buông em ra đi, khó chịu!- cô nhăn mặt.

_Nếu có Ben em sẽ cho anh ra rìa! Anh không thích, cũng không buông- cái giọng điệu cương quyết.

_Anh quá đáng! Sao lại đi ghen với Benie!

_Em còn gọi Benie anh lập tức giận.- anh vờ buông eo cô ra, đẩy cô ra xa.

_Anh quá đáng! Không... không gọi nữa... Karrie à! Karrie~~ đừng giận nữa!- cô thút thít làm nũng.

Anh rất hài lòng nha! Vợ anh cuối cùng cũng chịu nghe lời! (Au: hơ... hơ... ai là vợ anh! -_-)

“Chết tiệt, cũng may là Lamy ngủ rồi! Nếu không thì gặp cái cảnh sến súa này, Lamy của mình sẽ tức giận cho coi”- Kris's pov (au: ai là của cậu? Lại thêm 1 em ảo tưởng v)

Sau mấy tiếng chờ đợi, thủ tục cũng làm xong. Tôi giờ đưa “2 cô công chúa” nhỏ về nhà.

_Lamy à! Dậy đi em! Mình về nhà.- cậu dịu dàng lay người đang ngủ ngon lành trên vai mình.

_Hử?- nhỏ nhẹ nhàng mở mắt, mệt mỏi, chẳng hiểu chuyện gì đang xảy ra hết!

_Dậy đi nè!- cậu hôn nhẹ lên má phớt hồng của nhỏ làm nhỏ đỏ hết cả mặt.

_Đi thôi 2 cái người kia!- anh ganh tỵ đâm ra bực bội, ước gì cô cũng được như vậy! ^^

_Xuất phát... xuất phát.... xuá....- cô nhảy căng lên, đang rất rất vui về thì... bị anh lấy tay... bịt miệng lại (au: ai thấy quen hông nò! :v)

_Hử! Anh ăn hiếp em! Được lắm!- cái thời cứng đầu không bỏ của cô bộc phát.

Vậy là 1 cước đá vào “đôi chân cong xinh đẹp là niềm tự hào” của anh.

Cái đồ đáng chết nhà nguoi! Tối nay bốn cô nương ta qua nhà Benie~ ở!- cô cố tình ngân dài chữ Benie~ để cho anh thấy sự kiên định không thể lung lay của mình! --

Ra ngoài đợi xe của anh tới đón, cpl KrisLamy rù nhau tự sướng bao nhiêu là tấm hình! Cái bộ nhớ 72GB đầy rồi còn đâu!

_Chụp cái này đi anh!

_Cái kia nữa!

_Cái này nữa.

_....

Nhỏ rất thích tự sướng nên chụp hình rất nhiều, tạo bao nhiêu là kiểu, làm cậu không khỏi ngạc nhiên.

_Được rồi! Anh thương!- cậu cười đáp! (Au: có 1 sự sến súa ít có nhẹ :v)

_Anh nói em nghe 1 bí mật nhé!- cậu nhìn điện thoại hỏi nhỏ.

_Chuyện gì?- nhỏ hỏi.

_Em đến từ 1 đến 3 đi!-Cậu giờ điện thoại lên, trên màn hình là tấm hình cậu và nhỏ chụp kiểu “hùn chặt chặt” nhau đã được cậu up lên Instagram

_1... 2... 3- nhỏ không hiểu nhưng cũng tò mò mà đếm xem cậu định làm gì!

Vừa đếm xong, nút like tăng không ngớt, bình luận cũng theo đó mà tăng theo:

“Ê mày, có bạn gái sao không cho tao biết”

“Anh có bạn gái rồi sao? Còn em thì sao?” (Au: ảo tưởng.. sao sánh được với chụy Lamy cưng ^^)

“Không phải em bảo là em yêu anh sao? Sao anh lại...”

“Bạn gái xinh mày... bữa nào dẫn tao gặp mặt coi.”

...

_Anh cũng được nhiều người theo đuổi quá ha!- nhỏ đọc xong, liền giận.

_Anh chỉ có mình em thôi mà vợ.- cậu làm nũng.

Nhỏ giật điện thoại cậu, để đọc tiếp mấy dòng bình luận thì vô tình nhấn nhầm nút home, và hình nền điện thoại là... hình nhỏ nude lúc 3 tuổi, nguyên cái mặt luôn nha! :')

_Sao anh có hình này?- nhỏ lườm cậu muốn lột tròng.

_Gián điệp ở bên kia!- cậu chỉ tay vào cô.- Chỉ cần dẫn đi ăn 1 bữa mà có được tấm hình này cũng đáng- cậu giật lại cái điện thoại.

_Cái con bỏ bạn mê... đồ ăn.- nhỏ cũng ầm ức lăm lăm mà biết làm sao được.

Còn cô người ngây thơ không biết mình đã mắc tội bị người kia nhìn tới xuyên thấu, vẫn ngồi đó, giờ cái bản tánh con nít từ đó giờ ra còn chưa thôi giận

anh. Làm anh ngồi kế bên cười khổ, chẳng biết phải làm sao.

~~Hóng típ đi mấy chué! ^^

Bạn đang đọc truyện *Em Nhất Định Phải Yêu Tôi, Tiểu Thư Ngổ Ngáo* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13

Đội được 1 lúc thì xe của anh cũng tới rước họ về. Chiếc xe màu đen Audi A8 sang trọng đỗ trước sân bay đón tiếp 4 người về nhà.

Về đến cổng nhà, đã có 1 vị quản gia già chạy ra mở cổng, tài xế thì lo chạy lại mở cửa xe hơi cho 4 người họ xuống.

Bước vào cổng là 1 hàng gia nhân nam lẫn nữ đứng 2 bên đón tiếp. Vào đến nhà, mọi thứ thật trang trọng, tao nhã nhưng rất hiện đại nha.

Trong căn nhà rộng rãi này mà chỉ có gia nhân ở thì có phải là hơi... sung sướng không nhỉ?

_Anh à! Em sẽ ở phòng nào vậy anh?- cô nhảy cẫ lên vui sướng.

_Dẫn em ấy lên phòng kế bên phòng tôi ấy! Kris với Lamy tự chọn phòng cũng được.- anh ra lệnh cho bác quản gia.

_Tại sao họ lại được chọn mà em thì không? Em muốn ở với Lamy cơ.- cô nhõng nhẽo.

_Không được.- ánh mắt anh đầy sự kiên định thì cho dù có là cô cũng chẳng thể thay đổi được gì.

Vậy là cô đành ầm ức đi dọn đồ lên phòng.

Nghỉ ngơi, chơi thoải mái thì cũng đến 7h tối. Vậy là cả bọn kéo nhau ra phố chơi. Đi chơi cũng sướng lắm nha, xe tới đón rồi chờ đi đến tận nơi luôn. Còn có mấy cô người hầu đi theo để xách đồ giùm cho nữa.

Ngồi trên xe, 2 cô nương kia cũng đầu chịu yên thân! Lấy điện thoại ra chụp hình lum la, chụp muốn nát cái máy. Còn dùng điện thoại đôi nữa chứ, làm cho 2 anh con trai không thôi ghen tức.

Sau 1 hồi ngồi trên xe hành hạ 2 cái điện thoại thì cũng tới đường P, khu phố mua sắm nổi tiếng nhất Hàn Quốc. Cả 4 người xuống xe, lại 1 lần nữa thu hút sự chú ý của rất nhiều người. Cô được tha hồ mua sắm mà không lo sự quản lý của Ben nên rất sung sướng nha, kéo anh đi hết chỗ này đến chỗ nọ. Cậu và nhỏ cũng đi dạo gần đó.

_Mình đi mua cặp nha em!- cậu lên tiếng.

_Sao vậy? Cặp em đang đeo không đẹp sao? Có hình người em bias nữa nè!- nhỏ giơ cái cặp có hình Chanyeol ra trước mặt cậu làm cậu khóc không ra tiếng

“Trai đẹp đang đứng trước mặt em mà em nữ nào lôi cái thằng đẹp cũng chẳng đẹp, xấu xùng chẳng xấu ra so sánh với người yêu em sao! Nó hơn anh chỗ nào chứ?”- Kris's pov (au: tự luyến à? Để Lamy nghe được thì người đây chết với nó! Bệnh tự sướng ngày càng nặng rồi đó! Đi khám đi =.=)

Cô thì đang cầm cây kem trên tay tung tăn bay nhảy, thấy cửa hàng bán đồ đôi, định rủ anh vào mua.

_Karr...- cảnh tượng trước mắt làm cô cảm nín.

_Take with me a picture, please.- 1 cô gái Hàn nài nỉ.

_You so handsome, are you an idol?- 1 cô nữa cười tươi.

_... (đã lượt bỏ 10 cô gái khác.)

Karry lúc này cảm nín khi thấy ánh mắt “ấm áp” của cô chĩa thẳng vào mình. Cũng chẳng có cách nào thoát ra được. Cô thì ầm ứ, quay mặt đi thẳng luôn, chẳng thèm ngó ngang anh 1 tiếng. Cô đi vào các cửa hàng gần đó, có biết bao nhiêu là thứ mà cô chẳng biết mua gì! Cứ nghĩ tới anh là lại phát tức. Cô nhắc điện thoại lên.

_Alo. Lamy à! Tối nay tao qua nhà Ben 1 chút ha!- cô tức giận.

_Sao vậy? Mày với Karry cãi nhau à?- nhỏ lo lắng.

_Không cãi. Tao đi đã!- cô tắt máy luôn để lại nhỏ ngơ ngác.

Một lúc sau, có 1 chiếc xe màu bạc tới đón cô về căn biệt thự của gia đình cô.

_Thưa tiểu thư mới về.- Ông quản gia lên tiếng.

_Không phải em đi chơi với Lamy sao?- Ben từ trên lầu đi xuống.

_Em muốn về nhà gặp anh mà!- cô cười nhẹ nhìn Ben.

_Cãi nhau với Karry! Biết rồi khỏi giấu nữa! Lên lầu đi tắm đi!- vẫn là Ben thông minh hiểu chuyện.

Cô lui thui lên lầu, chẳng nói tiếng nào.

9h tối, cô buồn chứ! Buồn lắm khi giận anh nhưng lại chẳng lấy 1 cuộc gọi hay 1 tin nhắn. Cô chưa xốt nhìn cái điện thoại trên bàn gỗ. Cô mặc áo khoác, quần khăn vào rồi xuống phố 1 lần nữa. Cũng 9h rồi, Seoul cũng se lạnh, đã thừa bớt người nhưng vẫn tấp nập, nhộn nhịp. Đứng trước 1 quán cà phê, nhìn qua ô cửa kính, cô thấy... anh và... 1 người con gái khác. Cô gái đó là Tuyết Trâm- bạn gái cũ của anh.

Hai người ngồi đối diện nhau, cười cười nói nói vui vẻ lắm nha. À ta mặc cái váy cúp ngực màu đỏ, ôm sát người. Tính quyền rũ anh ấy sao? Nhưng có lẽ đã thành công rồi, vì anh có vẻ còn vui vẻ hơn khi ở bên cô cơ mà.

“Thì ra là vậy! Thì ra là vì cô con gái đó mà anh không đi tìm em. Nhìn anh vui quá ha! Anh đáng ghét, xấu xa. Đồ đáng ghét! Em ghét anh, hận anh.”- Tách... tách... những giọt nước mắt lạnh lẽo rơi xuống, đọng lại trên đôi gò má phớt hồng của cô.

Cô chạy thẳng về nhà Ben, chui tọt vào chăn, khóc. Cô cứ khóc, khóc đến thấm thương, đến đỏ hết cả mắt. Cô vẫn khóc, chẳng ăn, chẳng uống, chỉ ngồi trong phòng, mở điện thoại lên nghe nhạc... Trịnh rồi lại khóc.

_Nu ơi! Tao tới nè!- tiếng Lamy vọng từ cửa phòng.

_Sao mày biết mà tới? Cũng 11h tối rồi mà.- cô mở cửa, ngạc nhiên khi thấy nhỏ và theo sau là cậu.

_Anh hai mày chắc ngồi yên nhìn mày khóc tới chết luôn đó ha!- nhỏ nói móc.

_Hai người hạnh phúc nhì? Đi đâu cũng như hình với bóng.- cô ganh tỵ với cậu và nhỏ lắm!

_Có chuyện gì? Kể tao nghe?!-- nhỏ ngồi lên giường nhìn cô.

_Kris ngồi đi.- cô kéo ghế lại cho Kris, nhớ lại chuyện của anh, tim bất giác lại đau- Có gì đâu! Chỉ là hai đứa giận nhau thôi.- cô mắt ngập nước nhưng vẫn tỏ ra là mình ổn.

_Giận nhau mà về đây khóc lóc áy hà? Mày qua mất được trời chó sao qua mất được tao!- cô bị nhỏ nắm đuôi.

_Tao... tao...- cô xò vào lòng nhỏ òa khóc thật to- Karry hết thương tao rồi! Hết yêu tao rồi! Tao giận mà vẫn thân thiện đi với con đàn bà kia!

_Đàn bà? Ý Nu là Tuyết Trâm?- câu nói đầu tiên của cậu khi bước vào phòng cô.

_Sao Kris biết?- cô tròn mắt.

_Sao lại không?! Lúc này Karry điện thoại tới nói là có chuyện gặp Tuyết Trâm nên nhờ Lamy qua chơi với Nu.

_Cái tên đó thì quan tâm chỗ nào chứ?!- cô úy khuất.

_Nu à! Em đâu rồi?! Anh nhớ em!- giọng nói của KARRY vọng đến làm cả bọn sửng sốt.

~Dạo này KT15' nhieu nên au hơi bận.

Ra chap trễ cho mấy chế! Đừng có cho au ăn bơ đó nha!

TT^TT.

Thương!

Bạn đang đọc truyện *Em Nhất Định Phải Yêu Tôi, Tiểu Thư Ngổ Ngáo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14

_Nu à! Em đâu rồi?! Anh nhớ em!- giọng nói của KARRY vọng đến làm cả bọn sửng sốt.

_Mau... mau đóng cửa lại.- cô chui vào trong chăn, sợ hãi nhờ vả nhỏ.

_Tại sao lại đóng cửa? Phải để Karry vào nói cho ra lẽ chứ.- thấy cô như vậy, nhỏ cũng cảm thấy khó chịu lắm chứ bộ.

_Tao không muốn, đóng cửa đi mà...- cô không nhéo với nhỏ.

_Nu à! Em đâu rồi?- Karry đẩy cửa bước vào.

_Chúc may mắn.- Kris đi ra cửa thì thầm vào tai anh.

_Nếu làm Nu khóc thì đừng có trách.- nhỏ đi kể bên không quên liếc nhìn anh 1 cái.

_Bọn họ bị sao vậy?- anh khó hiểu tiến về phía giường cô.- Nu à! Em sao vậy?

Có tiếng thút thít rất nhỏ phát ra từ giường cô làm anh lo sợ.

_Nu à! Em đau ở đâu hả? Nói anh nghe đi! Đừng có làm anh sợ mà.

_.....- Cô vẫn im lặng.

_Em mau nói anh nghe đi mà.- anh xốc chăn lên, 1 tay ôm gọn con người nhỏ nhắn kia vào lòng.

_Buông... buông ra.- nhớ lại hình ảnh anh cùng người con gái kia vui vẻ cười đùa trong quán cà phê là cô lại rung rung.

_Hôm nay em sao vậy? Khó chịu ở đâu sao?

_Mau buông ra... nếu muốn ôm thì đi ôm con đàn bà kia đi.- cuối cùng thì cô cũng... bùng nổ. Oà lên khóc, tay không ngừng đánh liên tục vào ngực anh.

_Đàn bà? Ý em là Tuyết Trâm?- anh ngây ngô hỏi cô.

_Anh... đi chết đi.- tiếng nấc vang lên nghe mà tội nghiệp.

_Anh... anh không có.- anh xoa nhẹ lưng cô.

_Còn...còn dám chối.- cô dụi đầu vào lòng anh, khóc mỗi lúc 1 to.

_Em hiểu lầm anh rồi, đúng là anh yêu cô ấy, nhưng chỉ là trước kia thôi! Bây giờ có 1000 Tuyết Trâm cũng không bằng 1 mình em, em có hiểu không?- nhìn cô khóc đến đỏ cả mũi, 2 má cũng theo đó mà hồng lên, lâu lâu lại nấc lên vài tiếng, trông thật sự rất tội nghiệp.

_.....- cô vẫn im lặng mà nấc lên.

_Sao lại nhỏ bé thế hả thỏ con, làm anh chỉ muốn đem em ôm vào lòng. Khi em khóc anh đau lắm có biết không hả? Đừng khóc nữa!- anh gặt gao đem cô ôm thật chặt vào lòng.

_.....- cô vẫn im lặng.

_Anh nói thật mà. Cô ấy chỉ nhờ anh tìm giúp cho 1 chân thư ký thôi mà.- anh sàu nảo nhìn cô.

_Thật?....- lúc này cô mới ngẩng gương mặt đầy nước lên nhìn anh.

_Thật! Anh chưa muốn phải trò chuyện cùng sofa hằng đêm đâu đó!- anh cười hiền.

_Sofa gì chứ?...- cô đơ ra vài giây- Anh đang cầu hôn đó hả?

_Hôm nay em thông minh đột xuất nhì?!- anh lấy trong túi áo ra 1 chiếc hộp màu tím bạch kim, mở ra đưa trước mặt cô là chiếc nhẫn ruby trái tim màu hồng nhạt- Em làm vợ anh nhé?

_Không làm- cô trả lời chắc chắn làm anh bỗng chốc giật mình.

_Em không muốn sao?- anh ủ rũ nhìn vào chiếc hộp trên tay.

_Em không muốn làm vợ anh, em muốn làm Phu nhân Trần gia cơ!- cô dụi đầu vào vào anh, vui sướng nở nụ cười.

_Ừm! Thừa Trần Phú nhân.- anh cười sung sướng.

Phòng kế bên

~_ Tên họ Trần đó mà dám làm Nu khóc thì coi chừng!- Lamy mặt hầm hầm ngồi trên giường.

_ Cho anh xin đi! Em nghĩ Karry là ai hả? Nó thương Nu còn không hết chó ở đó mà khóc...- cậu ngồi xuống kế bên nhỏ.

_ Không cần biết tên Karry đó ra làm sao! Chỉ cần Nu mà khóc thì....- nhỏ vẫn kiên định nhìn cậu.

_ Thôi bỏ đi! Anh có chuyện cần nói với em!- cậu tỏ ra nghiêm trọng.

_ Anh sao vậy? Có chuyện hả anh?!- nhỏ lo lắng.

_ Tui mình... đừng làm người yêu nữa có được không em?- cậu đột ngột nghiêm mặt nói.

Nghe câu nói này, nhỏ rung rung. Không lẽ do nhỏ không tốt? Do nhỏ làm cậu buồn?

_ Sao lại như vậy? Anh giận em chuyện gì sao?- nhỏ đau lắm, nhưng vẫn cố nở 1 nụ cười coi như là tự an ủi bản thân rằng cậu đã lầm.

_ Không có. Anh không muốn làm người yêu em nữa!- cậu nhìn vô định vào khoảng không ngoài cửa sổ.

Nhỏ đứng phắc dậy, tay lau đi giọt nước mắt, vội chạy ra khỏi phòng.

Tay vừa đặt lên cửa phòng thì 1 bàn tay ôm nhỏ từ đằng sau, nhẹ nhàng tựa cằm lên vai nhỏ, thủ thủ:

_ Anh nhớ là chỉ có Nu mới xứng thể thôi mà!- cậu cười khỏ- em và anh đừng làm người yêu nữa, làm.. vợ chồng được chứ em?- cậu dụi đầu vào vai nhỏ.

_ Đờ đáng chết, đi chết đi!- nhỏ ôm cậu vào lòng, rơi những giọt nước mắt hạnh phúc.

~~1 tháng sau tại

Lễ cưới của 2 cặp đôi tổ chức rất linh đình trước sự chúc của toàn thể nhân viên trong cả 3 tập đoàn và 1 công ty à nha! Cả 4 bậc phụ huynh còn cá cược với nhau xem ai có cháu trước nữa kia! ^^

Cuộc sống sau này của 2 gia đình vẫn vậy, ngọt như kẹo ấy. Và tất nhiên là cả 2 gia đình này lại là thông gia lần 2 nè nha! ^^

Anh và cô có 1 đứa con gái vô cùng ngoan hiền, lại rất đẹp nữa nha! Là con gái của Karry và Nu nhưng tính cách thì chẳng giống 2 người 1 chút nào! Không lạnh lùng như ba, cũng không tình nghịch, quậy phá hay cứng đầu như mẹ.

Là cô gái đơn giản vô cùng, ngây thơ, trong sáng. Tên là Trần Băng Tâm hay gọi là My. (À: mẹ là Nu con là My, có vẻ liên quan ==')

Cậu là nhỏ cũng vậy, nhưng lại là con trai, cực kì đẹp trai nha, lại vô cùng dễ thương. Là con trai của ba Kris thì tất nhiên phải giống ba rồi! Ấm áp, dễ gần, nghịch ngợm 1 chút. Khá là nổi trội về mặt thể thao nha, từ nhỏ đã giỏi đá banh, bóng rổ rồi! Tên là Lưu Huỳnh Gia Khánh tên thường gọi là Jack.

2 đứa nhỏ đã thân nhau từ khi còn nhỏ, đã vậy còn rất thương nhau nữa!

.
.
.
.
.

Nhưng vào năm Jack 9 tuổi, còn My 6 tuổi thì gia đình Lamy định cư ở Mỹ. Vậy là thêm 1 mối tình nữa bị chia cắt! ^^

Ai muốn au viết về 2 bọn nhỏ dễ thương này thì nói nha!!!! :)

Bạn đang đọc truyện *Em Nhất Định Phải Yêu Tôi*, *Tiểu Thư Ngổ Ngáo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

